

32012L0018

24.7.2012.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 197/1

DIREKTIVA 2012/18/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 4. srpnja 2012.****o kontroli opasnosti od velikih nesreća koje uključuju opasne tvari, o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/82/EZ****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

(1) Direktivom Vijeća 96/82/EZ od 9. prosinca 1996. o kontroli opasnosti od teških nesreća koje uključuju opasne tvari ⁽³⁾ utvrđuju se pravila za sprečavanje velikih nesreća koje bi mogle proizaći iz određenih industrijskih djelatnosti i ograničavanje njihovih posljedica za zdravlje ljudi i okoliš.

⁽¹⁾ SL C 248, 25.8.2011., str. 138.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 14. lipnja 2012. i Odluka Vijeća od 26. lipnja 2012.

⁽³⁾ SL L 10, 14.1.1997., str. 13.

(2) Velike nesreće često imaju ozbiljne posljedice, kako se pokazalo kod nesreća u Sevesu, Bhopalu, Schweizerhalleu, Enschedeu, Toulouseu i Buncefieldu. Osim toga njihov učinak može prijeći nacionalne granice. Sve to ukazuje na potrebu da se zajamči poduzimanje odgovarajućih mjera predostrožnosti da bi se osigurala visoka razina zaštite u cijeloj Uniji za građane, zajednice i okoliš. Zbog toga je potrebno zajamčiti zadržavanje ili poboljšanje postojeće visoke razine zaštite.

(3) Direktiva 96/82/EZ imala je značajnu ulogu u smanjivanju vjerojatnosti i posljedica takvih nesreća i time doprinijela boljoj razini zaštite u cijeloj Uniji. Prilikom preispitivanja te Direktive potvrđeno je da se stopa velikih nesreća nije mijenjala. Iako postojeće odredbe općenito služe svojoj svrsi, potrebne su određene izmjene da bi se dodatno povisila razina zaštite, posebno u pogledu sprečavanja velikih nesreća. Istodobno bi sustav uspostavljen Direktivom 96/82/EZ trebalo prilagoditi izmjenama sustava Unije za razvrstavanje tvari i smjesa na koji se ta Direktiva odnosi. K tome bi trebalo pojasniti i ažurirati niz drugih odredaba.

(4) Zbog toga je prikladno zamijeniti Direktivu 96/82/EZ da bi se zajamčilo zadržavanje i dodatno poboljšanje postojeće razine zaštite, tako da se odredbe učine djelotvornijima i učinkovitijima te, ako je moguće, da se racionalizacijom ili pojednostavljivanjem smanje nepotrebna administrativna opterećenja, pod uvjetom da se ne ugrozi sigurnost te zaštita okoliša i zdravlja ljudi. Istodobno bi nove odredbe trebale biti jasne, dosljedne i lako razumljive da bi doprinijele poboljšanju provedbe i izvršnosti, pri čemu razina zaštite zdravlja ljudi i okoliša u svakom slučaju ostaje ista ili se povećava. Komisija bi trebala surađivati s državama članicama na praktičnoj provedbi ove Direktive. Ta bi suradnja između ostalog trebala obuhvaćati pitanje samorazvrstavanja tvari i smjesa. Prema potrebi bi u provedbu ove Direktive trebalo uključiti dionike, kao što su predstavnici industrije, radnika i nevladinih organizacija, koji promiču zaštitu zdravlja ljudi ili okoliša.

- (5) Konvencijom Gospodarske komisije Ujedinjenih naroda za Europu o prekograničnim učincima industrijskih nesreća, koja je u ime Unije odobrena Odlukom Vijeća 98/685/EZ od 23. ožujka 1998. o sklapanju Konvencije o prekograničnim učincima industrijskih nesreća⁽¹⁾, utvrđene su mjere u vezi sa sprečavanjem, pripravnosti i reakcijom na industrijske nesreće koje mogu prouzročiti prekogranične učinke te je predviđena međunarodna suradnja u tom području. Konvencija se unutar prava Unije provodi Direktivom 96/82/EZ.
- (6) Velike nesreće mogu imati posljedice koje prelaze državne granice, a ekološke i gospodarske troškove nesreće ne snosi samo pogođeni objekt, već i dotične države članice. Stoga je potrebno uspostaviti i primijeniti mjere sigurnosti i smanjenja rizika da bi se spriječile moguće nesreće, smanjio rizik događanja nesreća te, ako do njih ipak dođe, da bi se učinci sveli na najmanju mjeru, čime se omogućava osiguranje visoke razine zaštite u cijeloj Uniji.
- (7) Odredbe ove Direktive trebale bi se primjenjivati ne dovodeći u pitanje odredbe prava Unije koje se odnose na zdravlje i sigurnost na radu te radno okruženje, a posebno ne dovodeći u pitanje Direktivu Vijeća 89/391/EEZ od 12. lipnja 1989. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja radnika na radu⁽²⁾.
- (8) Određene industrijske djelatnosti trebalo bi isključiti iz područja primjene ove Direktive, pod uvjetom da podliježu drugom zakonodavstvu na razini Unije ili nacionalnoj razini, kojim se osigurava jednaka razina sigurnosti. Komisija bi trebala nastaviti provjeravati postoje li znatni nedostaci u postojećem regulatornom okviru, posebno u pogledu novih rizika i rizika u nastajanju, koji proizlaze iz drugih djelatnosti te iz točno određenih opasnih tvari i, u slučaju potrebe, predstaviti zakonodavni prijedlog za uklanjanje tih nedostataka.
- (9) U Prilogu I. Direktivi 96/82/EZ naveden je popis opasnih tvari koje su njome obuhvaćene, između ostalog upućivanjem na određene odredbe Direktive Vijeća 67/548/EEZ od 27. lipnja 1967. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na razvrstavanje, pakiranje i označivanje opasnih tvari⁽³⁾, kao i Direktive 1999/45/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. svibnja 1999. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica u odnosu na razvrstavanje, pakiranje i označivanje opasnih pripravaka⁽⁴⁾. Direktive 67/548/EEZ i 1999/45/EZ zamijenjene su Uredbom (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o razvrstavanju, označivanju i pakiranju tvari i smjesa⁽⁵⁾, kojom se unutar Unije provodi Globalno usklađeni sustav razvrstavanja i označivanja kemikalija, usvojen na međunarodnoj razini, unutar strukture Ujedinjenih naroda (UN). Tom su Uredbom uvedeni novi razredi i kategorije opasnosti, koji tek djelomično odgovaraju onima koji su se koristili u skladu s navedenim direktivama, stavljenim izvan snage. Međutim, određene tvari ili smjese ne bi bile razvrstane po tom sustavu zbog nedostatka kriterija u tom okviru. Stoga je potrebno izmijeniti Prilog I. Direktivi 96/82/EZ da bi se uskladilo s tom Uredbom, a pritom održala postojeća ili dodatno povisila razina zaštite koja je utvrđena tom Direktivom.
- (10) Radi razvrstavanja poboljšano bioplina trebalo bi voditi računa o kretanjima u području normi u okviru Europskog odbora za normizaciju (CEN).
- (11) Uslijed usklađivanja s Uredbom (EZ) br. 1272/2008 i naknadnog prilagođavanja navedenoj Uredbi, koje utječe na razvrstavanje tvari i smjesa, može doći do neželjenih učinaka. Na temelju kriterija koji su obuhvaćeni ovom Direktivom Komisija bi trebala procijeniti postoje li opasne tvari koje ne predstavljaju opasnost od velike nesreće, bez obzira na njihovo razvrstavanje po opasnosti, i podnijeti zakonodavni prijedlog, gdje je potrebno, da bi dotičnu opasnu tvar isključila iz područja primjene ove Direktive. Procjena bi trebala započeti brzo, posebno nakon izmjena u razvrstavanju određene tvari ili smjese, da bi se izbjeglo nepotrebno opterećivanje operatera i nadležnih tijela u državama članicama. Isključivanja iz područja primjene ove Direktive ni jednoj državi članici ne bi trebala onemogućiti održavanje ni uvođenje strožih mjera zaštite.
- (12) Operateri bi općenito trebali biti obvezni poduzeti sve mjere potrebne za sprečavanje velikih nesreća, ublažavanje njihovih posljedica i poduzimanje mjera otklanjanja šteta u okolišu. Ako količina opasnih tvari koje su prisutne u objektima premaši određene količine, operater bi trebao nadležnom tijelu pružiti dostatne informacije da bi mu omogućio identifikaciju objekta, prisutnih opasnih tvari i mogućih opasnosti. Operater bi također trebao izraditi te, ako je predviđeno nacionalnim pravom, poslati nadležnim tijelima politiku sprečavanja velikih nesreća u kojoj su navedeni opći pristup i mjere, uključujući odgovarajuće sustave upravljanja sigurnošću, koje je operater poduzeo radi kontrole opasnosti od velikih nesreća. Kada operateri prepoznaju i procijene opasnosti od velikih nesreća, trebalo bi razmotriti i opasne tvari koje mogu nastati tijekom ozbiljne nesreće unutar objekta.

⁽¹⁾ SL L 326, 3.12.1998., str. 1.

⁽²⁾ SL L 183, 29.6.1989., str. 1.

⁽³⁾ SL 196, 16.8.1967., str. 1.

⁽⁴⁾ SL L 200, 30.7.1999., str. 1.

⁽⁵⁾ SL L 353, 31.12.2008., str. 1.

- (13) Obično je za štete u okolišu koje su prouzročene velikim nesrećama mjerodavna Direktiva 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu ⁽¹⁾.
- (14) Da bi smanjili rizik domino-efekta, ako su objekti smješteni na način ili toliko blizu da se povećava vjerojatnost velikih nesreća ili se pogoršavaju njihove posljedice, operateri bi trebali surađivati pri razmjeni odgovarajućih informacija i obavješćivanju javnosti, uključujući susjedne objekte, koji bi mogli biti pogođeni.
- (15) Da bi dokazao da je učinio sve što je potrebno za sprečavanje velikih nesreća i da bi pripremio planove za slučaj opasnosti i mjere reagiranja, operater bi trebao, u slučaju objekata u kojima su opasne tvari prisutne u znatnim količinama, nadležnom tijelu dostaviti informacije u obliku izvješća o sigurnosti. To bi izvješće o sigurnosti trebalo sadržavati podatke o objektu, prisutnim opasnim tvarima, postrojenju ili skladišnim prostorima, mogućim scenarijima velikih nesreća i analizi rizika, preventivnim i interventnim mjerama te upravljačkim sustavima, koji su na raspolaganju, da bi se spriječio i smanjio rizik velikih nesreća te omogućilo poduzimanje potrebnih mjera za ograničavanje njihovih posljedica. Rizik velike nesreće mogao bi biti veći zbog vjerojatnosti prirodnih katastrofa koje su povezane s položajem objekta. To bi trebalo uzeti u obzir kod pripreme scenarija velikih nesreća.
- (16) Radi pripremljenosti na iznenadnu opasnost, u slučaju objekata u kojima su opasne tvari prisutne u znatnim količinama, potrebno je izraditi unutarnje i vanjske planove za slučaj opasnosti te uspostaviti postupke da bi se zajamčilo da se ti planovi provjeravaju i prema potrebi izmjenjuju te provode u slučaju velike nesreće ili vjerojatnosti da će do nje doći. Trebalo bi tražiti mišljenje osoblja objekta o unutarnjem planu za slučaj opasnosti te bi zainteresiranoj javnosti trebalo dati priliku da izrazi svoje mišljenje o vanjskom planu za slučaj opasnosti. Podugovaranje može utjecati na sigurnost objekta. Države bi članice trebale tražiti od operatera da o tome vode računa pri izradi politike sprečavanja velikih nesreća, izvješća o sigurnosti ili unutarnjeg plana za slučaj opasnosti.
- (17) Pri izboru primjerenih načina poslovanja, uključujući one koji se odnose na nadzor i kontrolu, operateri bi trebali voditi računa o raspoloživim podacima o najboljim praksama.
- (18) Da bi se pružila bolja zaštita stambenih naselja, javnih površina i okoliša, uključujući područja od posebnog interesa za zaštitu prirode ili posebno osjetljiva područja, potrebno je osigurati, zemljišnim politikama ili drugim odgovarajućim politikama koje se primjenjuju u državama članicama, primjerenu udaljenost između tih područja i objekata koji predstavljaju takvu opasnost i, ako je riječ o postojećim objektima, provesti dodatne tehničke mjere, ako je potrebno, da bi se rizik za osobe ili okoliš zadržao na prihvatljivoj razini. Pri donošenju odluka trebalo bi voditi računa o dostatnim informacijama o rizicima i tehničkim savjetima u vezi s tim rizicima. Ako je moguće, da bi se smanjila administrativna opterećenja, posebno za mala i srednja poduzeća, postupke i mjere trebalo bi integrirati s postupcima i mjerama u skladu s drugim relevantnim zakonodavstvom Unije.
- (19) Radi promicanja pristupa informacijama o okolišu u skladu s Konvencijom Gospodarske komisije Ujedinjenih naroda za Europu o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša (Arhuška konvencija), koja je u ime Unije odobrena Odlukom Vijeća 2005/370/EZ od 17. veljače 2005. o zaključivanju, u ime Europske zajednice, Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša ⁽²⁾, potrebno je poboljšati razinu i kakvoću informacija za javnost. Posebno bi osobama koje bi mogle biti pogođene velikom nesrećom trebalo pružiti dostatne informacije o ispravnim mjerama koje treba poduzeti u tom slučaju. Države članice trebale bi staviti na raspolaganje informacije o tome gdje se mogu dobiti informacije o pravima osoba koje su pogođene velikom nesrećom. Informacije koje se prenose javnosti trebale bi biti izražene jasno i razumljivo. Osim aktivnog pružanja informacija, pri čemu javnost ne treba podnositi zahtjeve i ne isključuju se ni drugi oblici širenja informacija, one bi također trebale biti trajno na raspolaganju i ažurirati se elektronički. Istodobno bi trebala postojati primjerena zaštita povjerljivosti da bi se između ostalog uklonile zabrinutosti u pogledu sigurnosti.
- (20) Način upravljanja informacijama trebao bi biti u skladu s inicijativom o sustavu razmjene informacija o okolišu (SEIS), koja je uvedena Komunikacijom Komisije od 1. veljače 2008., pod naslovom „Prema sustavu razmjene informacija o okolišu”. On bi također trebao biti usklađen s Direktivom 2007/2/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2007. o uspostavljanju infrastrukture za prostorne informacije u Europskoj zajednici (INSPIRE) ⁽³⁾ i njezinim provedbenim pravilima, kojima je cilj omogućiti razmjenu prostornih informacija o okolišu među organizacijama javnog sektora i dodatno olakšati pristup javnosti prostornim informacijama diljem Unije. Informacije bi trebale biti pohranjene u javno dostupnoj bazi podataka na razini Unije, što će također olakšati nadzor i izvješćivanje o provedbi.

⁽¹⁾ SL L 143, 30.4.2004., str. 56.

⁽²⁾ SL L 124, 17.5.2005., str. 1.

⁽³⁾ SL L 108, 25.4.2007., str. 1.

- (21) U skladu s Arhuškom konvencijom djelotvorno sudjelovanje javnosti u donošenju odluka potrebno je da bi se zainteresiranoj javnosti omogućilo izražavanje, a donositelju odluka razmatranje, mišljenja i zabrinutosti koji se mogu odnositi na te odluke, čime se povećava odgovornost i transparentnost postupka donošenja odluka i doprinosi osvješćivanju javnosti o pitanjima okoliša te podršci donesenim odlukama.
- (22) Da bi osigurao poduzimanje odgovarajućih mjera reagiranja u slučaju velike nesreće, operater bi odmah trebao obavijestiti nadležno tijelo i priopćiti mu potrebne informacije da bi mu omogućio procjenu učinaka te nesreće na zdravlje ljudi i okoliš.
- (23) Sprečavanje velikih nesreća i ublažavanje njihovih posljedica u interesu je lokalnih tijela koja tu mogu imati važnu ulogu. O tome bi države članice trebale voditi računa pri provedbi ove Direktive.
- (24) Da bi olakšale razmjenu informacija i spriječile slične nesreće u budućnosti, države članice trebale bi Komisiji proslijediti informacije o velikim nesrećama do kojih je došlo na njihovom državnom području da bi Komisija mogla analizirati povezane opasnosti i provesti sustav za širenje informacija, posebno o velikim nesrećama i spoznajama koje su iz njih proizašle. Ta bi razmjena informacija trebala obuhvaćati i „jedva izbjegnute nesreće” koje države članice s tehničkog stajališta smatraju posebno važnim za sprečavanje velikih nesreća i ograničavanje njihovih posljedica. Države članice i Komisija trebale bi nastojati osigurati sveobuhvatnost informacija pohranjenih u informacijskim sustavima koji su uspostavljeni da bi se olakšala razmjena informacija o velikim nesrećama.
- (25) Države članice trebale bi odrediti koja su nadležna tijela odgovorna za osiguravanje da operateri ispunjavaju svoje obveze. Nadležna tijela i Komisija trebali bi surađivati u aktivnostima kojima se podržava provedba, kao što je osmišljavanje odgovarajućih smjernica i razmjena najbolje prakse. Da bi se izbjeglo nepotrebno administrativno opterećenje, obveze obavješćivanja prema potrebi bi trebalo integrirati s obvezama obavješćivanja u skladu s drugim relevantnim zakonodavstvom Unije.
- (26) Države članice trebale bi osigurati da nadležna tijela poduzimaju potrebne mjere u slučaju nepoštovanja ove Direktive. Da bi se osigurala djelotvorna provedba i izvršenje, potreban je sustav inspekcija, uključujući program redovnih inspekcija, u redovitim razmacima, i izvanrednih inspekcija. Te bi inspekcije po mogućnosti trebalo uskladiti s inspekcijama prema drugom zakonodavstvu Unije, uključujući Direktivu 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) ⁽¹⁾, gdje je potrebno. Države članice trebale bi osigurati dovoljno raspoloživog osoblja sa sposobnostima i kvalifikacijama koje su potrebne za djelotvorno provođenje inspekcija. Nadležna tijela trebala bi pružiti odgovarajuću podršku primjenom alata i mehanizama za razmjenu iskustava i učvršćivanje znanja, uključujući i na razini Unije.
- (27) Da bi se uzeo u obzir tehnički napredak, ovlast donošenja akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije trebalo bi prenijeti na Komisiju u pogledu izmjene priloga II. i VI. radi njihove prilagodbe tehničkom napretku. Posebno je važno da Komisija provede odgovarajuće savjetovanje tijekom svojih pripremnih radova, uključujući na razini stručnjaka. Komisija bi kod pripreme i izrade delegiranih akata trebala osigurati istovremenu, pravodobnu i primjerenu dostavu relevantnih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću.
- (28) Da bi se osigurali jednaki uvjeti za provedbu ove Direktive, provedbene ovlasti trebalo bi prenijeti na Komisiju. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br.182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela o mehanizmima država članica za kontrolu izvršavanja provedbenih ovlasti Komisije ⁽²⁾.
- (29) Države članice trebale bi utvrditi pravila koja se odnose na sankcije primjenjive na povrede nacionalnih odredaba koje su donesene u skladu s ovom Direktivom i zajamčiti njihovu provedbu. Te bi sankcije trebale biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.
- (30) Budući da države članice ne mogu dostatno ostvariti cilj ove Direktive, to jest osiguravanje visoke razine zaštite zdravlja ljudi i okoliša, te da se taj cilj stoga može bolje ostvariti na razini Unije, Unija može usvojiti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je određeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti, kako je određeno u tom članku, ova Direktiva ne nadilazi ono što je potrebno da bi se ostvario taj cilj.

⁽¹⁾ SL L 334, 17.12.2010., str. 17.

⁽²⁾ SL L 55, 28.2.2011., str. 13.

(31) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima za pojašnjenje ⁽¹⁾ države članice su se obvezale da će u opravdanim slučajevima uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje priložiti jedan ili više dokumenata kojima se objašnjava odnos između sastavnica određene direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. Što se tiče ove Direktive, zakonodavac smatra da je dostava takvih dokumenata opravdana.

(32) Direktivu 96/82/EZ treba stoga na odgovarajući način izmijeniti i kasnije staviti izvan snage,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Predmet

Ovom se Direktivom utvrđuju pravila za sprečavanje velikih nesreća koje uključuju opasne tvari i ograničavanje njihovih posljedica za zdravlje ljudi i okoliš radi dosljednog i djelotvornog osiguravanja visoke razine zaštite u cijeloj Uniji.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Direktiva primjenjuje na objekte kako su definirani u članku 3. stavku 1.

2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na:

- (a) vojne objekte, postrojenja ili skladišta;
- (b) opasnosti nastale ionizirajućim zračenjem koje potječe iz tvari;
- (c) prijevoz opasnih tvari cestovnim putem, željeznicom, unutarnjim plovnim putovima, morskim ili zračnim putem te izravno povezano posredno privremeno skladištenje, izvan objekata koji su obuhvaćeni ovom Direktivom, uključujući utovar i istovar te prijevoz iz jednog u drugo prijevozno sredstvo na dokovima, molovima ili ranžirnim koldvorima;
- (d) prijevoz opasnih tvari cjevovodima, uključujući crpne stanice, izvan objekata koji su obuhvaćeni ovom Direktivom;
- (e) iskorištavanje, i to istraživanje, vađenje i preradu minerala u rudnicima i kamenolomima, uključujući i u obliku bušotina;
- (f) istraživanje i iskorištavanje minerala na moru, uključujući ugljikovodike;

(g) skladištenje plina u podzemnim lokacijama na moru, uključujući lokacije namijenjene skladištenju i lokacije u kojima se također provodi istraživanje i iskorištavanje minerala, uključujući ugljikovodike;

(h) odlagališta otpada, uključujući podzemno skladištenje otpada.

Ne dovodeći u pitanje točke (e) i (h) prvog podstavka, u područje primjene ove Direktive uključeno je podzemno skladištenje plina na kopnu u prirodnim slojevima, vodonosnicima, slanicima i iscrpljenim rudnicima te kemijski i toplinski postupci prerade i skladištenja povezani s postupcima koji uključuju opasne tvari, kao i pogoni za zbrinjavanje bezvrijednih ostataka eksploatacije, uključujući jezera ili nasipe, koji sadrže opasne tvari.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „objekt” znači cijela lokacija pod kontrolom određenog operatera, na kojoj su opasne tvari prisutne u jednom ili više postrojenja, uključujući zajedničke ili povezane infrastrukture ili djelatnosti; objekti su ili objekti niže razine ili objekti više razine;
2. „objekt niže razine” znači objekt u kojem su opasne tvari prisutne u količinama koje su jednake ili veće od količina navedenih u Prilogu I. dijelu 1. stupcu 2. ili Prilogu I. dijelu 2. stupcu 2., ali manje od količina navedenih u Prilogu I. dijelu 1. stupcu 3. ili Prilogu I. dijelu 2. stupcu 3., prema potrebi koristeći pravilo zbrajanja utvrđeno u Prilogu I. bilješci 4.;
3. „objekt više razine” znači objekt u kojem su opasne tvari prisutne u količinama koje su jednake ili veće od količina navedenih u Prilogu I. dijelu 1. stupcu 3. ili Prilogu I. dijelu 2. stupcu 3., prema potrebi koristeći pravilo zbrajanja utvrđeno u Prilogu I. bilješci 4.;
4. „susjedni objekt” znači objekt koji se nalazi toliko blizu drugog objekta da povećava rizik ili posljedice velike nesreće;
5. „novi objekt” znači:
 - (a) objekt koji je stavljen u pogon ili je izgrađen 1. lipnja 2015. ili kasnije; ili

(¹) SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

- (b) mjesto poslovanja koje je obuhvaćeno područjem primjene ove Direktive ili objekt niže razine koji postaje objekt više razine ili obrnuto, 1. lipnja 2015. ili kasnije, zbog izmjena u njegovim postrojenjima ili djelatnostima, koje uzrokuju promjenu njegovog popisa opasnih tvari;
6. „postojeći objekt” znači objekt koji je 31. svibnja 2015. obuhvaćen područjem primjene Direktive 96/82/EZ, a od 1. lipnja 2015. područjem primjene ove Direktive, a pritom ostaje razvrstan kao objekt niže razine ili objekt više razine;
7. „drugi objekt” znači mjesto poslovanja koje je obuhvaćeno područjem primjene ove Direktive ili objekt niže razine koji 1. lipnja 2015. ili kasnije postaje objekt više razine ili obrnuto, iz razloga koji nisu navedeni u točki 5.;
8. „postrojenje” znači tehnička jedinica unutar objekta, bilo na ili ispod razine zemlje, u kojoj se opasne tvari proizvode, koriste, obrađuju ili skladište; ono uključuje svu opremu, strukture, cjevovode, strojeve, alate, privatne industrijske kolosijeke, dokove, iskrcajne gatove koji služe postrojenju, lukobrane, skladišta ili slične strukture, plutajuće ili ne, koji su potrebni za funkcioniranje tog postrojenja;
9. „operater” znači svaka fizička ili pravna osoba koja upravlja objektom ili postrojenjem ili ih nadzire ili, ako je to predviđeno nacionalnim zakonodavstvom, kojoj su prenesene gospodarske ovlasti ili ovlasti odlučivanja koje su presudne za tehničko funkcioniranje objekta ili postrojenja;
10. „opasna tvar” znači tvar ili smjesa obuhvaćena Prilogom I. dijelom 1. ili navedena u Prilogu I. dijelu 2., uključujući u obliku sirovine, proizvoda, nusproizvoda, ostatka ili poluproizvoda;
11. „smjesa” znači smjesa ili otopina koja se sastoji od dvije ili više tvari;
12. „prisutnost opasnih tvari” znači stvarna ili očekivana prisutnost opasnih tvari u objektu ili opasnih tvari za koje je razumno predvidjeti da mogu nastati za vrijeme gubitka kontrole nad procesima, uključujući djelatnosti skladištenja, u bilo kojem postrojenju unutar objekta, u količinama koje su jednake ili veće od propisanih količina iz Priloga I. dijela 1. ili Priloga I. dijela 2.;
13. „velika nesreća” znači događaj poput velike emisije, požara ili eksplozije, koji proizlazi iz nekontroliranog razvoja događaja pri funkcioniranju bilo kojeg objekta obuhvaćenog ovom Direktivom, koji odmah ili naknadno dovodi do ozbiljne opasnosti za zdravlje ljudi ili okoliš, unutar ili izvan objekta i koji uključuje jednu ili više opasnih tvari;
14. „opasnost” znači intrinzično svojstvo opasne tvari ili fizičke situacije, koje može uzrokovati štetu za zdravlje ljudi ili okoliš;
15. „rizik” znači vjerojatnost da u određenom razdoblju ili u određenim okolnostima dođe do određenog učinka;
16. „skladištenje” znači prisutnost određene količine opasnih tvari za potrebe skladištenja, pohranjivanja na sigurnom ili držanja na zalih;
17. „javnost” znači jedna ili više fizičkih ili pravnih osoba te, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom ili praksom, njihova udruženja, organizacije ili skupine;
18. „zainteresirana javnost” znači javnost koja je pogođena ili bi mogla biti pogođena donošenjem odluka ili ima određeni interes pri donošenju odluka o bilo kojem od pitanja obuhvaćenih člankom 15. stavkom 1.; za potrebe ove definicije, za nevladine organizacije koje promiču zaštitu okoliša i ispunjavaju primjenjive uvjete prema nacionalnom pravu smatra se da imaju interes;
19. „inspekcija” znači sve radnje, uključujući obilaskе mjesta, provjere unutarnjih mjera, sustava i izvješća te dodatne dokumente i daljnje aktivnosti, ako su potrebne, koje poduzima nadležno tijelo ili se one poduzimaju u njegovo ime, da bi se provjerilo ispunjavaju li objekti zahtjeve ove Direktive i da bi ih se podržalo u tome.

Članak 4.

Procjena opasnosti od velikih nesreća za određenu opasnu tvar

1. Komisija procjenjuje, prema potrebi ili u svakom slučaju na temelju obavijesti države članice u skladu sa stavkom 2., je li u praksi nemoguće da određena opasna tvar, koja je obuhvaćena Prilogom I. dijelom 1. ili je navedena u Prilogu I. dijelu 2., uzrokuje ispuštanje tvari ili energije koje bi moglo dovesti do velike nesreće u uobičajenim i neuobičajenim uvjetima koji se razumno mogu predvidjeti. U toj se procjeni uzimaju u obzir informacije iz stavka 3. te se ona temelji na jednoj ili više sljedećih značajki:

- (a) fizički oblik opasne tvari u uobičajenim uvjetima prerade ili rukovanja ili kod neplaniranog gubitka sadržaja;

- (b) inherentna svojstva opasne tvari, posebno ona vezana uz raspršivanje u scenariju velike nesreće, kao što su molekularna masa i tlak zasićene vodene pare;
- (c) najveća koncentracija tvari u slučaju smjesa.

Za potrebe prvog podstavka također bi trebalo, gdje je potrebno, voditi računa o zadržavanju sadržaja i običnoj ambalaži opasne tvari, posebno ako je obuhvaćena posebnim zakonodavstvom Unije.

2. Ako država članica smatra da opasna tvar ne predstavlja opasnost velike nesreće u skladu sa stavkom 1., ona o tome obavješćuje Komisiju kojoj dostavlja popratno obrazloženje, uključujući informacije iz stavka 3.

3. Za potrebe stavaka 1. i 2. informacije koje su potrebne za procjenu svojstava dotične opasne tvari u smislu opasnosti za zdravlje, fizičkih opasnosti i opasnosti za okoliš uključuju:

- (a) detaljan popis svojstava koja su potrebna za procjenu mogućnosti da opasna tvar prouzroči fizičku štetu, štetu za zdravlje ili štetu u okolišu;
- (b) fizikalna i kemijska svojstva (na primjer molekularnu masu, tlak zasićene vodene pare, inherentnu toksičnost, vrelište, reaktivnost, viskoznost, topljivost i druga relevantna svojstva);
- (c) svojstva vezana uz opasnosti za zdravlje i fizičke opasnosti (na primjer reaktivnost, zapaljivost, toksičnost, zajedno s dodatnim čimbenicima kao što su način napada na tijelo, omjer ozljeda i smrtnosti, dugoročni učinci i druga relevantna svojstva);
- (d) svojstva vezana uz opasnosti za okoliš (na primjer ekotoksičnost, postojanost, bioakumulacija, mogućnost dalekosežnog prijenosa u okolišu i druga relevantna svojstva);
- (e) ako postoji, razvrstavanje tvari ili smjese na razini Unije;
- (f) informacije o radnim uvjetima koji su specifični za tvar (na primjer temperatura, tlak i drugi relevantni uvjeti) i pod kojima se opasna tvar skladišti, koristi i/ili može biti prisutna u slučaju predvidljivih neuobičajenih radnji ili nesreće, kao što je požar.

4. Nakon procjene iz stavka 1. Komisija u slučaju potrebe Europskom parlamentu i Vijeću podnosi zakonodavni prijedlog za isključivanje dotične opasne tvari iz područja primjene ove Direktive.

Članak 5.

Opće obveze operatera

1. Države članice osiguravaju da je operater dužan poduzeti sve potrebne mjere da bi spriječio velike nesreće i ograničio njihove posljedice za zdravlje ljudi i okoliš.

2. Države članice osiguravaju da je operater dužan dokazati nadležnom tijelu iz članka 6., u bilo kojem trenutku, posebno za potrebe inspekcija i kontrola iz članka 20., da je poduzeo sve potrebne mjere koje su navedene u ovoj Direktivi.

Članak 6.

Nadležno tijelo

1. Ne dovodeći u pitanje odgovornosti operatera, države članice uspostavljaju ili imenuju nadležno tijelo ili tijela odgovorna za obavljanje dužnosti utvrđenih u ovoj Direktivi („nadležno tijelo”) te, ako je potrebno, tijela koja pomažu nadležnom tijelu na tehničkoj razini. Države članice koje uspostave ili imenuju više od jednog nadležnog tijela osiguravaju da su postupci za obavljanje njihovih dužnosti u potpunosti usklađeni.

2. Nadležna tijela i Komisija surađuju u aktivnostima kojima se podržava provedba ove Direktive, uključujući dionike prema potrebi.

3. Države članice osiguravaju da nadležna tijela prihvaćaju ekvivalentne informacije koje operateri dostave u skladu s drugim relevantnim zakonodavstvom Unije, kojima se ispunjavaju uvjeti ove Direktive, za potrebe ove Direktive. U tim slučajevima nadležna tijela osiguravaju ispunjavanje uvjeta ove Direktive.

Članak 7.

Obavijest

1. Države članice zahtijevaju da operater nadležnom tijelu pošalje obavijest koja sadrži sljedeće informacije:

- (a) ime i/ili zaštićeni naziv operatera i punu adresu dotičnog objekta;
- (b) registrirano mjesto poslovanja operatera s punom adresom;
- (c) ime i položaj osobe koja je odgovorna za objekt, ako je različita od točke (a);

- (d) informacije dostatne za identifikaciju opasnih tvari i kategorije tvari, za tvari koje su uključene ili bi mogle biti prisutne;
- (e) količinu i fizički oblik dotične opasne tvari ili dotičnih opasnih tvari;
- (f) djelatnost ili predloženu djelatnost postrojenja ili skladišta;
- (g) neposredni okoliš objekta i čimbenike koji bi mogli uzrokovati veliku nesreću ili pogoršati njezine posljedice uključujući, ako postoje, podatke o susjednim objektima, lokacijama koje nisu obuhvaćene područjem primjene ove Direktive, područjima i zahvatima koji bi mogli uzrokovati ili povećati rizik ili posljedice velike nesreće i domino-efekta.

2. Obavijest ili ažurirana obavijest dostavlja se nadležnom tijelu u sljedećim rokovima:

- (a) za nove objekte, u razumnom roku prije početka izgradnje ili rada, ili prije izmjena koje uzrokuju promjenu popisa opasnih tvari;
- (b) za sve druge slučajeve, godinu dana od datuma od kojeg se ova Direktiva primjenjuje na dotični objekt.

3. Stavci 1. i 2. ne primjenjuju se ako je operater već poslao obavijest nadležnom tijelu u skladu sa zahtjevima nacionalnog zakonodavstva prije 1. lipnja 2015. te ako su informacije sadržane u obavijesti u skladu sa stavkom 1. i nisu su mijenjale.

4. Operater unaprijed izvješćuje nadležno tijelo o sljedećim događajima:

- (a) znatno povećanje ili smanjenje količine ili značajna promjena vrste ili fizičkog oblika prisutne opasne tvari, kako je navedeno u obavijesti koju je dostavio operater u skladu sa stavkom 1. ili značajna promjena procesa u kojima se ona koristi;
- (b) izmjena objekta ili postrojenja koja bi mogla imati značajne posljedice u smislu opasnosti od velikih nesreća;
- (c) trajno zatvaranje objekta ili stavljanje objekta izvan pogona; ili
- (d) izmjene informacija iz stavka 1. točaka (a), (b) ili (c).

Članak 8.

Politika sprečavanja velikih nesreća

1. Države članice zahtijevaju da operater izradi dokument u pisanom obliku, kojim se utvrđuje politika sprečavanja velikih

nesreća i da zajamči njezinu pravilnu provedbu. Politika sprečavanja velikih nesreća namijenjena je osiguravanju visoke razine zaštite zdravlja ljudi i okoliša. Razmjerna je opasnostima od velikih nesreća i sadrži sveukupne ciljeve i načela djelovanja operatera, ulogu i odgovornost uprave te predanost stalnom unapređivanju kontrole opasnosti od velikih nesreća te osiguravanju visoke razine zaštite.

2. Izrađuje se politika sprečavanja velikih nesreća i, ako je propisano nacionalnim pravom, dostavlja nadležnom tijelu u sljedećim rokovima:

- (a) za nove objekte, u razumnom roku prije početka izgradnje ili rada, ili prije izmjena koje uzrokuju promjenu popisa opasnih tvari;
- (b) za sve druge slučajeve, godinu dana od datuma od kojeg se ova Direktiva primjenjuje na dotični objekt.

3. Stavci 1. i 2. ne primjenjuju se ako je operater već uspostavio politiku sprečavanja velikih nesreća i, ako je propisano nacionalnim pravom, dostavio je nadležnom tijelu prije 1. lipnja 2015. te ako su informacije sadržane u njoj u skladu sa stavkom 1. i nisu se mijenjale.

4. Ne dovodeći u pitanje članak 11., operater redovito preispituje i, ako je potrebno, ažurira politiku sprečavanja velikih nesreća najmanje svakih pet godina. Ako je propisano nacionalnim pravom, ažurirana politika sprečavanja velikih nesreća dostavlja se nadležnom tijelu bez odgađanja.

5. Politika sprečavanja velikih nesreća provodi se odgovarajućim sredstvima, strukturama i sustavima upravljanja sigurnošću, u skladu s Prilogom III., razmjerno opasnostima od velikih nesreća i složenosti organizacije ili djelatnosti objekta. Za objekte niže razine obveza provedbe politike sprečavanja velikih nesreća može se ispuniti drugim odgovarajućim sredstvima, strukturama i sustavima upravljanja, razmjerno opasnostima od velikih nesreća, vodeći računa o načelima utvrđenim u Prilogu III.

Članak 9.

Domino-efekti

1. Države članice osiguravaju da nadležno tijelo, koristeći informacije koje je primilo od operatera u skladu s člancima 7. i 10. ili na temelju zahtjeva nadležnog tijela za dodatnim informacijama ili putem inspekcija u skladu s člankom 20., identificira sve objekte niže i više razine ili skupine objekata u kojima rizik ili posljedice velike nesreće mogu biti veći zbog zemljopisnog položaja i blizine tih objekata te njihovih popisa opasnih tvari.

2. Ako nadležno tijelo ima dodatne informacije u odnosu na one koje je dostavio operater u skladu s člankom 7. stavkom 1. točkom (g), ono ih stavlja na raspolaganje tom operateru, ako je to potrebno za primjenu ovog članka.

3. Države članice osiguravaju da operateri objekata identificiranih u skladu sa stavkom 1.:

- (a) razmjenjuju odgovarajuće informacije da bi omogućili tim objektima da vode računa o vrsti i opsegu ukupne opasnosti od velike nesreće u svojoj politici sprečavanja velikih nesreća, sustavima upravljanja sigurnošću, izvješćima o sigurnosti i unutarnjim planovima za slučaj opasnosti, prema potrebi;
- (b) surađuju pri obavješćivanju javnosti i susjednih lokacija koje nisu obuhvaćene područjem primjene ove Direktive, te pri dostavljanju informacija tijelu koje je odgovorno za pripremu vanjskih planova za slučaj opasnosti.

Članak 10.

Izvješće o sigurnosti

1. Države članice zahtijevaju da operater objekta više razine izradi izvješće o sigurnosti za potrebe:

- (a) dokazivanja da je započeo s primjenom politike sprečavanja velikih nesreća i sustava upravljanja sigurnošću za njezinu provedbu u skladu s informacijama utvrđenim u Prilogu III.;
- (b) dokazivanja da su identificirane opasnosti od velikih nesreća i mogući scenariji velike nesreće te da su poduzete potrebne mjere da bi se te nesreće spriječile i da bi se ograničile njihove posljedice za zdravlje ljudi i okoliš;
- (c) dokazivanja da se vodilo računa o dostatnoj sigurnosti i pouzdanosti pri projektiranju, izgradnji, funkcioniranju i održavanju svakog postrojenja, skladišta, opreme i infrastrukture za njegovo funkcioniranje, koji su povezani s opasnostima od velikih nesreća unutar objekta;
- (d) dokazivanja da su izrađeni unutarnji planovi za slučaj opasnosti i pružanja informacija da bi se omogućila izrada vanjskog plana za slučaj opasnosti;
- (e) pružanja dostatnih informacija nadležnom tijelu da bi se omogućilo donošenje odluka u pogledu lociranja novih djelatnosti ili zahvata na postojećim objektima.

2. Izvješće o sigurnosti sadrži najmanje podatke i informacije navedene u Prilogu II. U njemu se navode imena relevantnih organizacija koje su uključene u izradu izvješća.

3. Izvješće o sigurnosti dostavlja se nadležnom tijelu u sljedećim rokovima:

- (a) za nove objekte, u razumnom roku prije početka izgradnje ili rada, ili prije izmjena koje uzrokuju promjenu popisa opasnih tvari;
- (b) za postojeće objekte više razine, 1. lipnja 2016.;
- (c) za druge objekte, dvije godine od datuma od kojeg se ova Direktiva primjenjuje na dotični objekt.

4. Stavci 1., 2. i 3. ne primjenjuju se ako je operater već poslao izvješće o sigurnosti nadležnom tijelu u skladu sa zahtjevima nacionalnog prava prije 1. lipnja 2015. te ako su informacije sadržane u njemu u skladu sa stavcima 1. i 2. i nisu se mijenjale. Radi usklađenosti sa stavcima 1. i 2., operater dostavlja sve izmijenjene dijelove izvješća o sigurnosti u obliku koji je odobrilo nadležno tijelo, u skladu s rokovima iz stavka 3.

5. Ne dovodeći u pitanje članak 11., operater redovito preispituje i, ako je potrebno, ažurira izvješće o sigurnosti najmanje svakih pet godina.

Operater također preispituje i, ako je potrebno, ažurira izvješće o sigurnosti nakon velike nesreće u svojem objektu i u bilo kojem drugom trenutku, na inicijativu operatera ili na zahtjev nadležnog tijela, ako je to opravdano novim činjenicama ili novim tehnološkim spoznajama o sigurnosnim pitanjima, uključujući spoznaje koje proizlaze iz analize nesreća ili, u najvećoj mogućoj mjeri, „jedva izbjegnutih nesreća” te razvojem spoznaja o procjeni opasnosti.

Ažurirano izvješće o sigurnosti ili njegovi ažurirani dijelovi dostavljaju se nadležnom tijelu bez odgađanja.

6. Prije no što operater započne s izgradnjom ili radom ili u slučajevima iz stavka 3. točaka (b) i (c) te iz stavka 5. ovog članka, nadležno tijelo u razumnom roku od primitka izvješća priopćava operateru zaključke svojeg preispitivanja izvješća o sigurnosti i, gdje je potrebno, u skladu s člankom 19. zabranjuje stavljanje u pogon ili nastavak rada dotičnog objekta.

Članak 11.

Izmjena u postrojenju, objektu ili skladištu

U slučaju izmjene u postrojenju, objektu, skladištu ili procesu ili vrsti ili fizičkom obliku ili količini opasne tvari koja bi mogla imati značajne posljedice za opasnosti od velikih nesreća ili bi mogla dovesti do toga da objekt niže razine postane objekt više razine ili obrnuto, države članice osiguravaju da je operater pregledao te, ako je potrebno, ažurirao obavijest, politiku sprečavanja velikih nesreća, sustav upravljanja sigurnošću i izvješće o sigurnosti te obavijestio nadležno tijelo o pojedinostima tih ažuriranja prije te izmjene.

Članak 12.

Planovi za slučaj opasnosti

1. Države članice osiguravaju da, za sve objekte više razine:

- (a) operater izradi unutarnji plan za slučaj opasnosti za mjere koje treba poduzeti unutar objekta;
- (b) operater dostavlja potrebne informacije nadležnom tijelu da bi mu omogućio izradu vanjskih planova za slučaj opasnosti;
- (c) tijela koja je država članica imenovala u tu svrhu izrade vanjski plan za slučaj opasnosti za mjere koje treba poduzeti izvan objekta u roku od dvije godine nakon primitka potrebnih informacija od operatera u skladu s točkom (b).

2. Operateri poštuju obveze utvrđene u stavku 1. točkama (a) i (b) u sljedećim rokovima:

- (a) za nove objekte, u razumnom roku prije početka rada ili prije izmjena koje uzrokuju promjenu popisa opasnih tvari;
- (b) za postojeće objekte više razine, do 1. lipnja 2016., osim ako su unutarnji plan za slučaj opasnosti, izrađen u skladu sa zahtjevima nacionalnog prava prije tog datuma, i informacije koje su sadržane u njemu te informacije iz stavka 1. točke (b) u skladu s ovim člankom i nisu se mijenjali;
- (c) za druge objekte, dvije godine od datuma od kojeg se ova Direktiva primjenjuje na dotični objekt.

3. Planovi za slučaj opasnosti izrađuju se sa sljedećim ciljevima:

- (a) ograničavanje i kontrola incidenata, da bi se učinci sveli na najmanju mjeru i da bi se ograničila šteta za zdravlje ljudi, okoliš i imovinu;
- (b) provođenje potrebnih mjera za zaštitu zdravlja ljudi i okoliša od učinaka velikih nesreća;
- (c) priopćavanje potrebnih informacija javnosti i dotičnim lokalnim službama ili tijelima;
- (d) osiguravanje povrata u prijašnje stanje i čišćenja okoliša nakon velike nesreće.

Planovi za slučaj opasnosti sadrže informacije utvrđene u Prilogu IV.

4. Države članice osiguravaju da se unutarnji planovi za slučaj opasnosti, koji su predviđeni ovom Direktivom, izrađuju u suradnji s osobljem koje radi u objektima, uključujući dotično dugoročno zaposleno osoblje relevantnih kooperanata.

5. Države članice osiguravaju da se zainteresiranoj javnosti dovoljno rano daje mogućnost da izrazi svoje mišljenje o vanjskim planovima za slučaj opasnosti pri njihovoj izradi ili znatnoj izmjeni.

6. Države članice osiguravaju da operateri odnosno imenovana tijela preispituju, testiraju i, ako je potrebno, ažuriraju unutarnje i vanjske planove za slučaj opasnosti u odgovarajućim razmacima koji nisu dulji od tri godine. Kod preispitivanja vodi se računa o promjenama do kojih je došlo u dotičnim objektima ili u okviru dotičnih hitnih službi, novom stručnom znanju i spoznajama vezanima uz reakciju na velike nesreće.

Što se tiče vanjskih planova za slučaj opasnosti, države članice uzimaju u obzir potrebu da se olakša pojačana suradnja u pomoći koju u kriznim situacijama pruža civilna zaštita.

7. Države članice osiguravaju da operater i, ako je potrebno, nadležno tijelo koje je imenovano s tim ciljem provode planove za slučaj opasnosti bez odgađanja, čim dođe do velike nesreće ili nekontroliranog događaja za koji je razumno očekivati da bi po svojoj prirodi mogao dovesti do velike nesreće.

8. S obzirom na informacije sadržane u izvješću o sigurnosti nadležno tijelo može odlučiti da se ne primjenjuje zahtjev o izradi vanjskog plana za slučaj opasnosti u skladu sa stavkom 1., obrazlažući svoju odluku.

Članak 13.**Planiranje korištenja prostora**

1. Države članice osiguravaju da se u njihovim zemljišnim politikama ili drugim odgovarajućim politikama vodi računa o ciljevima sprječavanja velikih nesreća i ograničavanja posljedica takvih nesreća za zdravlje ljudi i okoliš. One te ciljeve ostvaruju putem nadzora nad:

- (a) lociranjem novih objekata;
- (b) izmjenama objekata koji su obuhvaćeni člankom 11.;
- (c) novim zahvatima, uključujući prometne pravce, javne površine i stambena naselja u blizini objekata, gdje lociranje ili zahvati mogu uzrokovati ili povećati rizik od ili posljedice velike nesreće.

2. Države članice osiguravaju da se u njihovim zemljišnim politikama ili drugim odgovarajućim politikama i postupcima za provedbu tih politika vodi računa o potrebi da se dugoročno:

- (a) održe primjereni sigurnosni razmaci između objekata obuhvaćenih ovom Direktivom i stambenih naselja, zgrada i javnih površina, rekreacijskih sadržaja i, što je više moguće, velikih prometnih pravaca;
- (b) zaštite posebno osjetljiva područja ili područja od posebnog interesa za zaštitu prirode u blizini objekata, gdje je potrebno, uz pomoć primjerenih sigurnosnih razmaka ili drugih odgovarajućih mjera;
- (c) u slučaju postojećih objekata, poduzmu dodatne tehničke mjere u skladu s člankom 5. da se ne bi povećali rizici za zdravlje ljudi i okoliš.

3. Države članice osiguravaju da sva nadležna tijela i zavodi za planiranje, koji su odgovorni za odluke u ovom području, uspostavljaju odgovarajuće postupke za savjetovanje da bi olakšali provedbu politika uvedenih u skladu sa stavkom 1. Postupci se sastavljaju tako da osiguravaju da, kada se donose odluke, operatori dostavljaju dostatne informacije o rizicima koji proizlaze iz objekta te da je na raspolaganju stručno mišljenje o tim rizicima, bilo za svaki slučaj posebno ili općenito.

Države članice osiguravaju da operatori objekata niže razine na zahtjev nadležnog tijela dostavljaju dostatne informacije o rizicima koji proizlaze iz objekta, koje su nužne za potrebe planiranja korištenja prostora.

4. Zahtjevi stavaka 1., 2. i 3. ovog članka primjenjuju se ne dovodeći u pitanje odredbe Direktive 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš⁽¹⁾, Direktive 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš⁽²⁾ i drugog relevantnog zakonodavstva Unije. Države članice mogu predvidjeti usklađene ili zajedničke postupke radi ispunjavanja zahtjeva ovog članka i zahtjeva tog zakonodavstva da bi se između ostalog izbjeglo ponavljanje procjena ili savjetovanja.

Članak 14.**Informiranje javnosti**

1. Države članice osiguravaju da su informacije iz Priloga V. stalno na raspolaganju javnosti, uključujući i elektronički. Informacije se ažuriraju prema potrebi, uključujući i u slučaju izmjena koje su obuhvaćene člankom 11.

2. Za objekte više razine države članice također osiguravaju:

- (a) da sve osobe koje bi mogle biti pogođene velikom nesrećom primaju redovito i u najprimjerenijem obliku, a da za to ne trebaju podnositi zahtjeve, jasne i lako razumljive informacije o sigurnosnim mjerama i nužnom ponašanju u slučaju velike nesreće;
- (b) da se izvješće o sigurnosti stavlja na raspolaganje javnosti na zahtjev, u skladu s člankom 22. stavkom 3.; ako se primjenjuje članak 22. stavak 3., stavlja se na raspolaganje izmijenjeno izvješće, na primjer u obliku sažetka bez tehničkih podataka, koji uključuje najmanje opće informacije o opasnostima od velikih nesreća i mogućim učincima na zdravlje ljudi i okoliš u slučaju velike nesreće;
- (c) da se popis opasnih tvari stavlja na raspolaganje javnosti na zahtjev, u skladu s člankom 22. stavkom 3.

Informacije koje treba dostaviti u skladu s točkom (a) prvog podstavka ovog stavka uključuju najmanje informacije iz Priloga V. Te se informacije na isti način dostavljaju svim javnim zgradama i površinama, uključujući škole i bolnice, te svim susjednim objektima u slučaju objekata koji su obuhvaćeni člankom 9. Države članice osiguravaju da se informacije dostavljaju najmanje svakih pet godina, da se redovito preispituju i, kada je potrebno, ažuriraju, uključujući i u slučaju izmjena koje su obuhvaćene člankom 11.

3. Države članice dostavljaju dostatne informacije državama članicama koje bi mogle biti pogođene prekograničnim

⁽¹⁾ SL L 26, 28.1.2012., str. 1.

⁽²⁾ SL L 197, 21.7.2001., str. 30.

učincima velike nesreće koja potječe iz objekta više razine da bi te države članice mogle primijeniti, prema potrebi, sve odgovarajuće odredbe iz članka 12. i 13. i ovog članka.

4. Ako je dotična država članica odlučila da objekt u blizini državnog područja druge države članice nije u stanju uzrokovati prekograničnu opasnost od velike nesreće za potrebe članka 12. stavka 8. pa zbog toga ne mora izraditi vanjski plan za slučaj opasnosti u skladu s člankom 12. stavkom 1., o svojoj obratnoj odluci obavješćuje drugu državu članicu.

Članak 15.

Savjetovanje i sudjelovanje javnosti u donošenju odluka

1. Države članice osiguravaju da se zainteresiranoj javnosti dovoljno rano pruži mogućnost da izrazi svoje mišljenje o posebnim pojedinačnim projektima vezanima uz:

- (a) planiranje novih objekata u skladu s člankom 13.;
- (b) znatne izmjene objekata u skladu s člankom 11., ako te izmjene podliježu obvezama iz članka 13.;
- (c) nove zahvate oko objekata, ako lociranje ili zahvati mogu povećati rizik od ili posljedice velike nesreće u skladu s člankom 13.

2. Što se tiče posebnih pojedinačnih projekata iz stavka 1., javnost se obavješćuje javnim objavljivanjem ili drugim odgovarajućim sredstvima, uključujući elektroničke medije, ako postoje, na početku postupka donošenja određene odluke ili najkasnije u trenutku kada se mogu razumno dostaviti informacije o sljedećim pitanjima:

- (a) predmet posebnog projekta;
- (b) prema potrebi, činjenica da projekt podliježe nacionalnoj ili prekograničnoj procjeni utjecaja na okoliš ili savjetovanju između država članica u skladu s člankom 14. stavkom 3.;
- (c) podaci o nadležnom tijelu koje je odgovorno za donošenje odluke, od kojeg je moguće dobiti odgovarajuće informacije i kojem se mogu dostaviti komentari ili pitanja te podaci o kalendaru djelovanja za dostavu komentara ili pitanja;
- (d) narav mogućih odluka ili, ako postoji, nacrt odluke;
- (e) podaci o vremenu i mjestu gdje ili putem kojih će relevantne informacije biti stavljene na raspolaganje;

(f) podaci o načinima savjetovanja i sudjelovanja javnosti u skladu sa stavkom 7. ovog članka.

3. Što se tiče posebnih pojedinačnih projekata iz stavka 1., države članice osiguravaju da je u primjerenim rokovima na raspolaganju zainteresirane javnosti sljedeće:

- (a) u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, glavna izvješća i mišljenja, koja su izdana nadležnom tijelu u trenutku kada je zainteresirana javnost informirana u skladu sa stavkom 2.;
- (b) u skladu s odredbama Direktive 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu⁽¹⁾, informacije osim onih iz stavka 2. ovog članka, a koje su bitne za odluku o kojoj je riječ i na raspolaganju su tek nakon što je zainteresirana javnost informirana u skladu s tim stavkom.

4. Države članice osiguravaju da zainteresirana javnost ima pravo izraziti komentare i mišljenja nadležnom tijelu prije donošenja odluke o posebnom pojedinačnom projektu, kako je navedeno u stavku 1., te da se pri donošenju određene odluke propisno uzimaju u obzir rezultati savjetovanja koje je održano u skladu sa stavkom 1.

5. Države članice osiguravaju da nadležno tijelo pri donošenju bitnih odluka stavlja na raspolaganje javnosti:

- (a) sadržaj odluke i razloge na kojima se ona temelji, uključujući naknadne ažurirane verzije;
- (b) rezultate savjetovanja održanog prije donošenja odluke i objašnjenje o tome kako je ono uzeto u obzir u toj odluci.

6. Ako se izrađuju opći planovi ili programi u vezi s pitanjima iz stavka 1. točke (a) ili (c), države članice osiguravaju da se javnosti dovoljno rano pruži stvarna mogućnost da sudjeluje u njihovoj pripremi i izmjeni ili preispitivanju, koristeći postupke navedene u članku 2. stavku 2. Direktive 2003/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. svibnja 2003. o osiguravanju sudjelovanja javnosti u izradi određenih planova i programa koji se odnose na okoliš⁽²⁾.

Države članice utvrđuju koja javnost ima pravo sudjelovati za potrebe ovog stavka, uključujući relevantne nevladine organizacije koje ispunjavaju potrebne zahtjeve u skladu s nacionalnim pravom, kao što su oni kojima se promiče zaštita okoliša.

⁽¹⁾ SL L 41, 14.2.2003., str. 26.

⁽²⁾ SL L 156, 25.6.2003., str. 17.

Ovaj se stavak ne primjenjuje na planove i programe za koje se postupak sudjelovanja javnosti provodi u skladu s Direktivom 2001/42/EZ.

7. Pojednostiti u vezi s obavješćivanjem javnosti i savjetovanjem sa zainteresiranom javnošću utvrđuju države članice.

Utvrđuju se razumni vremenski okviri za različite faze da bi bilo dovoljno vremena za informiranje javnosti i da bi se zainteresirana javnost mogla pripremiti i djelotvorno sudjelovati u donošenju odluka o okolišu u skladu s odredbama ovog članka.

Članak 16.

Informacije koje treba dostaviti operater i mjere koje treba poduzeti nakon velike nesreće

Države članice osiguravaju da je operater obavezan, što je prije moguće nakon velike nesreće, koristeći najprimjerenija sredstva:

- (a) obavijestiti nadležno tijelo;
- (b) dostaviti nadležnom tijelu sljedeće informacije, čim one postanu raspoložive:
 - i. okolnosti nesreće;
 - ii. uključene opasne tvari;
 - iii. podaci koji su na raspolaganju za procjenu učinaka nesreće na zdravlje ljudi, okoliš i imovinu;
 - iv. poduzete hitne mjere;
- (c) obavijestiti nadležno tijelo o mjerama koje su predviđene za:
 - i. ublažavanje srednjoročnih i dugoročnih učinaka nesreće;
 - ii. sprečavanje eventualnog ponavljanja takve nesreće;
- (d) ažurirati dostavljene informacije ako iz daljnje istrage proizađu dodatne činjenice zbog kojih se te informacije ili izvedeni zaključci mijenjaju.

Članak 17.

Mjere koje treba poduzeti nadležno tijelo nakon velike nesreće

Nakon velike nesreće države članice zahtijevaju da nadležno tijelo:

- (a) osigurava poduzimanje hitnih srednjoročnih i dugoročnih mjera koje se mogu pokazati potrebnima;

(b) prikuplja, u inspekcijskom nadzoru, istraži ili drugim odgovarajućim načinom, informacije koje su potrebne za potpunu analizu tehničkih, organizacijskih i upravljačkih aspekata nesreće;

(c) primjereno postupi da bi osiguralo da operater poduzima sve potrebne sanacijske mjere;

(d) daje preporuke o budućim preventivnim mjerama; i

(e) obavijesti o nesreći do koje je došlo osobe koje bi njome mogle biti pogođene i, kada je to bitno, o mjerama koje su poduzete radi ublažavanja posljedica nesreće.

Članak 18.

Informacije koje države članice trebaju dostaviti nakon velike nesreće

1. Radi sprečavanja i ublažavanja velikih nesreća države članice informiraju Komisiju o velikim nesrećama koje ispunjavaju kriterije Priloga VI. i do kojih je došlo na njihovom državnom području. One Komisiji dostavljaju sljedeće podatke:

- (a) državu članicu, ime i adresu tijela koje je odgovorno za izvješće;
- (b) datum, vrijeme i mjesto nesreće, uključujući puno ime operatera i adresu uključenog objekta;
- (c) kratki opis okolnosti nesreće, uključene opasne tvari i neposredne učinke na zdravlje ljudi i okoliš;
- (d) kratki opis hitnih mjera koje su poduzete i neposrednih mjera opreza koje su potrebne da bi se spriječilo ponavljanje nesreće;
- (e) rezultate njihove analize i preporuke.

2. Informacije iz stavka 1. ovog članka dostavljaju se što prije, a najkasnije u roku od jedne godine od datuma nesreće, koristeći bazu podataka iz članka 21. stavka 4. Ako se u navedenom roku za uvrštenje u bazu podataka mogu dostaviti samo privremene informacije u skladu sa stavkom 1. točkom (e), informacije se ažuriraju kada postanu raspoloživi rezultati daljnje analize i preporuke.

Države članice mogu odgoditi izvješćivanje o informacijama iz stavka 1. točke (e) da bi omogućile završetak sudskih postupaka na koje bi to izvješćivanje moglo utjecati.

3. Za potrebe dostave informacija iz stavka 1. ovog članka od strane država članica utvrđuje se obrazac izvješća u obliku provedbenih akata. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 27. stavka 2.

4. Države članice informiraju Komisiju o imenu i adresi svih tijela koja bi mogla imati relevantne informacije o velikim nesrećama i koja bi mogla savjetovati nadležna tijela drugih država članica, koja moraju intervenirati u slučaju takve nesreće.

Članak 19.

Zabrana poslovanja

1. Države članice zabranjuju poslovanje ili početak poslovanja bilo kojeg objekta, postrojenja ili skladišta ili bilo kojeg njihovog dijela ako su mjere koje je operater poduzeo radi sprečavanja i ublažavanja velikih nesreća jasno manjkave. U tom smislu države članice između ostalog uzimaju u obzir ozbiljne propuste da se poduzmu potrebne radnje utvrđene u inspekcijskom izvješću.

Države članice mogu zabraniti poslovanje ili početak poslovanja bilo kojeg objekta, postrojenja ili skladišta ili bilo kojeg njihovog dijela ako operater nije u navedenom roku dostavio obavijesti, izvješća ili druge informacije koje su propisane ovom Direktivom.

2. Države članice osiguravaju da se operateri mogu nadležnom tijelu koje je utvrđeno u skladu s nacionalnim pravom i postupcima žaliti protiv naloga o zabrani koji je izdalo nadležno tijelo u skladu sa stavkom 1.

Članak 20.

Inspekcije

1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela organiziraju sustav inspekcija.

2. Inspekcije su primjerene vrsti dotičnog objekta i provode se neovisno o primitku izvješća o sigurnosti ili bilo kojeg drugog podnesenog izvješća. One su dovoljne za planirano i sustavno ispitivanje tehničkih i organizacijskih sustava ili sustava upravljanja koji se koriste u objektu, posebno da bi se osiguralo da:

- (a) operater može dokazati da je u vezi s raznim djelatnostima objekta poduzeo odgovarajuće mjere radi sprečavanja velikih nesreća;
- (b) operater može dokazati da je osigurao odgovarajuća sredstva za ograničavanje posljedica velikih nesreća, na lokaciji i izvan nje;

(c) podaci i informacije u izvješću o sigurnosti ili bilo kojem drugom podnesenom izvješću dostatno odražavaju uvjete u objektu;

(d) su informacije pružene javnosti u skladu s člankom 14.

3. Države članice osiguravaju da su planom inspekcija na nacionalnoj, regionalnoj ili lokalnoj razini obuhvaćeni svi objekti te osiguravaju da se taj plan redovito preispituje i, gdje je potrebno, ažurira.

Svaki plan inspekcija uključuje sljedeće:

- (a) opću procjenu relevantnih sigurnosnih pitanja;
- (b) zemljopisno područje obuhvaćeno planom inspekcija;
- (c) popis objekata koji su obuhvaćeni planom;
- (d) popis skupina objekata s mogućim domino-efektom u skladu s člankom 9.;
- (e) popis objekata u kojima bi posebni vanjski rizici ili izvori opasnosti mogli povećati rizik od ili posljedice velike nesreće;
- (f) postupke za redovne inspekcije, uključujući programe za takve inspekcije u skladu sa stavkom 4.;
- (g) postupke za izvanredne inspekcije u skladu sa stavkom 6.;
- (h) odredbe o suradnji između različitih inspekcijskih tijela.

4. Na temelju planova inspekcije iz stavka 3. nadležno tijelo redovito izrađuje programe za redovne inspekcije za sve objekte, uključujući učestalost obilazaka mjesta za različite vrste objekata.

Razdoblje između dvaju uzastopnih obilazaka mjesta nije dulje od godine dana za objekte više razine i tri godine za objekte niže razine, osim ako je nadležno tijelo izradilo program inspekcije koji se temelji na sustavnoj procjeni opasnosti od velikih nesreća dotičnih objekata.

5. Sustavna procjena opasnosti dotičnih objekata temelji se najmanje na sljedećim kriterijima:

- (a) mogući učinci dotičnih objekata na zdravlje ljudi i okoliš;

(b) prethodno ispunjavanje zahtjeva ove Direktive.

Kada je potrebno, vodi se računa i o relevantnim rezultatima inspekcija koje su provedene u skladu s drugim zakonodavstvom Unije.

6. Izvanredne inspekcije provode se da bi se čim prije istražile ozbiljne pritužbe, ozbiljne nesreće i „jedva izbjegnute nesreće“, incidenti i slučajevi nesukladnosti.

7. U roku od četiri mjeseca nakon svake inspekcije nadležno tijelo operateru priopćava zaključke inspekcije i sve utvrđene potrebne radnje. Nadležno tijelo osigurava da operater provodi sve te potrebne radnje u razumnom roku nakon primitka priopćenja.

8. Ako je inspekcijom utvrđen važan slučaj nepoštovanja ove Direktive, u roku od šest mjeseci provodi se dodatna inspekcija.

9. Inspekcije se po mogućnosti usklađuju i, kada je potrebno, povezuju s inspekcijama prema drugom zakonodavstvu Unije.

10. Države članice potiču nadležna tijela da osiguraju mehanizme i alate za razmjenu iskustava i učvršćivanje znanja te da, kada je potrebno, sudjeluju u tim mehanizmima na razini Unije.

11. Države članice osiguravaju da operateri pružaju nadležnim tijelima svu potrebnu pomoć da bi tim tijelima omogućili provođenje svih inspekcija i prikupljanje svih informacija koje su potrebne za izvršavanje njihovih dužnosti za potrebe ove Direktive, posebno da bi tijelima omogućili da u potpunosti procijene mogućnost velike nesreće i utvrde u kojem se opsegu mogu povećati vjerojatnost ili pogoršati posljedice velikih nesreća, pripreme vanjski plan za slučaj opasnosti i da vode računa o tvarima koje možda iziskuju dodatno razmatranje zbog njihovog fizičkog oblika, posebnih uvjeta ili lokacije.

Članak 21.

Informacijski sustav i razmjena informacija

1. Države članice i Komisija razmjenjuju informacije o iskustvu stečenom u pogledu sprečavanja velikih nesreća i ograničavanja njihovih posljedica. Te se informacije odnose posebno na funkcioniranje mjera predviđenih u ovoj Direktivi.

2. Do 30. rujna 2019. i nakon toga svake četiri godine države članice Komisiji dostavljaju izvješće o provedbi ove Direktive.

3. Za objekte obuhvaćene ovom Direktivom države članice Komisiji dostavljaju najmanje sljedeće informacije:

(a) ime ili zaštićeni naziv operatera i punu adresu dotičnog objekta;

(b) djelatnost ili djelatnosti objekta.

Komisija uspostavlja i ažurira bazu podataka koja sadrži informacije koje su dostavile države članice. Pristup bazi podataka ograničen je na osobe koje su ovlastili Komisija ili nadležna tijela država članica.

4. Komisija uspostavlja i drži na raspolaganju država članica bazu podataka koja ponajprije sadrži podatke o velikim nesrećama do kojih je došlo na državnom području država članica, u svrhu:

(a) brzog širenja, među svim nadležnim tijelima, informacija koje su države članice dostavile u skladu s člankom 18. stavcima 1. i 2.;

(b) dostave analize uzroka velikih nesreća i spoznaja koje su iz njih proizašle nadležnim tijelima;

(c) dostave informacija o preventivnim mjerama nadležnim tijelima;

(d) pružanja informacija o organizacijama koje mogu pružiti savjet ili relevantne informacije o nastanku, sprečavanju i ublažavanju velikih nesreća.

5. Komisija do 1. siječnja 2015. donosi provedbene akte kojima se utvrđuju obrasci koje države članice koriste za priopćavanje informacija iz stavaka 2. i 3. ovog članka i odgovarajuće baze podataka iz stavaka 3. i 4. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 27. stavka 2.

6. Baze podataka iz stavka 4. sadrže najmanje:

(a) informacije koje su dostavile države članice u skladu s člankom 18. stavcima 1. i 2.;

(b) analizu uzrokâ nesreća;

(c) spoznaje koje su proizašle iz nesreća;

(d) preventivne mjere koje su potrebne da bi se spriječilo ponavljanje nesreća.

7. Komisija stavlja na raspolaganje javnosti one podatke koji nisu povjerljivi.

Članak 22.

Pristup informacijama i povjerljivost

1. Države članice radi transparentnosti osiguravaju da nadležno tijelo ima obvezu staviti informacije koje čuva u skladu s ovom Direktivom na raspolaganje svim fizičkim ili pravnim osobama koje to zatraže u skladu s Direktivom 2003/4/EZ.

2. Otkrivanje informacija zatraženih na temelju ove Direktive, uključujući i na temelju članka 14., nadležno tijelo može odbiti ili ograničiti ako su ispunjeni uvjeti iz članka 4. Direktive 2003/4/EZ.

3. Nadležno tijelo može odbiti otkriti cjelokupne informacije iz članka 14. stavka 2. točaka (b) i (c), koje to nadležno tijelo čuva, ne dovodeći u pitanje stavak 2. ovog članka, ako je operater zatražio da se ne otkriju određeni dijelovi izvješća o sigurnosti ili popisa opasnih tvari iz razloga predviđenih u članku 4. Direktive 2003/4/EZ.

Nadležno tijelo iz istih razloga može odlučiti i da se ne otkriju određeni dijelovi izvješća ili popisa. U takvim slučajevima i po odobrenju tog tijela operater nadležnom tijelu dostavlja izmijenjeno izvješće ili popis, iz kojih su isključeni ti dijelovi.

Članak 23.

Pristup pravosuđu

Države članice osiguravaju:

(a) da svaki podnositelj zahtjeva koji zatraži informacije prema točkama (b) i (c) članka 14. stavka 2. ili članku 22. stavku 1. ove Direktive može zatražiti preispitivanje, u skladu s člankom 6. Direktive 2003/4/EZ, poduzetih radnji ili propustâ određenog nadležnog tijela u vezi s takvim zahtjevom;

(b) svaka u svojem nacionalnom pravnom sustavu, da pripadnici zainteresirane javnosti imaju pristup postupcima preispitivanja utvrđenima u članku 11. Direktive 2011/92/EU za slučajeve koji podliježu članku 15. stavku 1. ove Direktive.

Članak 24.

Smjernice

Komisija može izraditi smjernice o sigurnosnom razmaku i domino-efektima.

Članak 25.

Izmjena priloga

Komisija ima ovlasti za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 26. da bi priloge II. do VI. prilagodila tehničkom napretku. Te prilagodbe ne smiju imati za posljedicu znatne izmjene obveza država članica i operatera utvrđene u ovoj Direktivi.

Članak 26.

Izvršavanje ovlasti delegiranja

1. Ovlast donošenja delegiranih akata prenosi se na Komisiju u skladu s uvjetima koji su utvrđeni u ovom članku.

2. Ovlast donošenja delegiranih akata iz članka 25. prenosi se na Komisiju u razdoblju od pet godina od 13. kolovoza 2012. Komisija izrađuje izvješće o prijenosu ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja petogodišnjeg razdoblja. Prijenos ovlasti prešutno se produljuje u razdobljima jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće usprotivi takvom produženju najkasnije četiri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće može u bilo kojem trenutku opozvati prijenos ovlasti iz članka 25. Odlukom o opozivu prestaje prijenos ovlasti naveden u toj odluci. Ona proizvodi učinke sljedećeg dana nakon dana objave odluke u *Službenom listu Europske unije* ili naknadno, na dan koji je u njoj naveden. Ona ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno prijavljuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt koji je donesen u skladu s člankom 25. stupa na snagu samo ako se u roku od dva mjeseca nakon prijave tog akta Europskom parlamentu i Vijeću ni Europski parlament ni Vijeće ne suprotstave ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da se neće suprotstaviti. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 27.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor uspostavljen Direktivom 96/82/EZ. Taj odbor jest odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Prilikom upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 28.**Sankcije**

Države članice utvrđuju sankcije primjenjive na povrede nacionalnih odredaba koje su donesene u skladu s ovom Direktivom. Predviđene su sankcije učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice prijavljuju te odredbe Komisiji do 1. lipnja 2015. i bez odgađanja je obavješćuju o svakoj naknadnoj izmjeni koja utječe na njih.

Članak 29.**Izvjешćivanje i preispitivanje**

1. Do 30. rujna 2020. i svake četiri godine nakon toga Komisija na temelju informacija koje su podnijele države članice u skladu s člankom 18. i člankom 21. stavkom 2. te informacija pohranjenih u bazama podataka iz članka 21. stavaka 3. i 4., i uzimajući u obzir provedbu članka 4., Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o provedbi i učinkovitom funkcioniranju ove Direktive, uključujući informacije o velikim nesrećama do kojih je došlo u Uniji i njihovom mogućem utjecaju na provedbu ove Direktive. Komisija u prvo takvo izvješće uključuje procjenu potrebe da se izmijeni područje primjene ove Direktive. Svako izvješće može, kada je potrebno, pratiti zakonodavni prijedlog.

2. U okviru relevantnog zakonodavstva Unije Komisija može razmotriti potrebu da se riješi pitanje financijske odgovornosti operatera u vezi s velikim nesrećama, uključujući pitanja vezana uz osiguranje.

Članak 30.**Izmjena Direktive 96/82/EZ**

U Direktivi 96/82/EZ riječi „(d) teška loživa ulja” dodaju se rubrici „Naftni derivati” u dijelu 1. Priloga I.

Članak 31.**Prenošenje**

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 31. svibnja 2015. One te mjere primjenjuju od 1. lipnja 2015.

Ne dovodeći u pitanje prvi podstavak, države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člankom

30. ove Direktive do 14. veljače 2014. One te mjere primjenjuju od 15. veljače 2014.

One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

Kada države članice donose ove odredbe, te odredbe prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 32.**Stavljanje izvan snage**

1. Direktiva 96/82/EZ stavlja se izvan snage s učinkom od 1. lipnja 2015.

2. Upućivanja na Direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu VII.

Članak 33.**Stupanje na snagu**

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.

Članak 34.**Adresati**

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 4. srpnja 2012.

Za Europski parlament

Predsjednik

M. SCHULZ

Za Vijeće

Predsjednik

A. D. MAVROYIANNIS

POPIS PRILOGA

- Prilog I. — Opasne tvari
- Prilog II. — Minimum podataka i informacija koje treba razmotriti u izvješću o sigurnosti iz članka 10.
- Prilog III. — Informacije iz članka 8. stavka 5. i članka 10. o sustavu upravljanja sigurnošću i organizaciji objekta radi sprečavanja velikih nesreća
- Prilog IV. — Podaci i informacije koje treba uključiti u planove za slučaj opasnosti iz članka 12.
- Prilog V. — Informacije za javnost kako su predviđene u članku 14. stavku 1. i članku 14. stavku 2. točki (a)
- Prilog VI. — Kriteriji za obavješćivanje Komisije o velikoj nesreći u skladu s člankom 18. stavkom 1.
- Prilog VII. — Korelacijska tablica
-

PRILOG I.

OPASNE TVARI

Opasne tvari koje su obuhvaćene kategorijama opasnosti iz stupca 1. dijela 1. ovog Priloga podliježu propisanim količinama utvrđenim u stupcima 2. i 3. dijela 1.

Ako je opasna tvar obuhvaćena dijelom 1. ovog Priloga, a navedena je i u dijelu 2., primjenjuju se propisane količine utvrđene u stupcima 2. i 3. dijela 2.

DIO 1.

Kategorije opasnih tvari

Ovim su dijelom obuhvaćene sve opasne tvari koje potpadaju pod kategorije opasnosti iz stupca 1.:

Stupac 1.	Stupac 2.	Stupac 3.
Kategorije opasnosti u skladu s Uredbom (EZ) br. 1272/2008	Propisana količina (u tonama) opasne tvari iz članka 3. stavka 10. za primjenu:	
	Zahtjeva niže razine	Zahtjeva više razine
Odjeljak „H” – OPASNOSTI ZA ZDRAVLJE		
H1 AKUTNA TOKSIČNOST 1. kategorije, svi putovi izlaganja	5	20
H2 AKUTNA TOKSIČNOST — 2. kategorija, svi putovi izlaganja — 3. kategorija, izlaganje inhalacijskim putem (vidjeti bilješku 7.)	50	200
H3 STOT SPECIFIČNA TOKSIČNOST ZA CILJNE ORGANE – POJEDINO IZLAGANJE STOT SE 1. kategorija	50	200
Odjeljak „P” – FIZIČKE OPASNOSTI		
P1a EKSPLOZIVI (vidjeti bilješku 8.) — Nestabilni eksplozivi ili — Eksplozivi, pododjeljak 1.1., 1.2., 1.3., 1.5. ili 1.6., ili — Tvari ili smjese koje imaju eksplozivna svojstva u skladu s metodom A.14 Uredbe (EZ) br. 440/2008 (vidjeti bilješku 9.) i ne pripadaju razredima opasnosti organskih peroksida ni samoreagirajućih tvari i smjesa	10	50
P1b EKSPLOZIVI (vidjeti bilješku 8.) Eksplozivi, pododjeljak 1.4. (vidjeti bilješku 10.)	50	200
P2 ZAPALJIVI PLINOVİ Zapaljivi plinovi 1. ili 2. kategorije	10	50
P3a ZAPALJIVI AEROSOLI (vidjeti bilješku 11.1.) „Zapaljivi” aerosoli 1. ili 2. kategorije, koji sadrže zapaljive plinove 1. ili 2. kategorije ili zapaljive tekućine 1. kategorije	150 (neto)	500 (neto)
P3b ZAPALJIVI AEROSOLI (vidjeti bilješku 11.1.) „Zapaljivi” aerosoli 1. ili 2. kategorije, koji ne sadrže zapaljive plinove 1. ili 2. kategorije, niti zapaljive tekućine 1. kategorije (vidjeti bilješku 11.2.)	5 000 (neto)	50 000 (neto)

Stupac 1.	Stupac 2.	Stupac 3.
Kategorije opasnosti u skladu s Uredbom (EZ) br. 1272/2008	Propisana količina (u tonama) opasne tvari iz članka 3. stavka 10. za primjenu:	
	Zahtjeva niže razine	Zahtjeva više razine
P4 OKSIDIRAJUĆI PLINOVI Oksidirajući plinovi 1. kategorije	50	200
P5a ZAPALJIVE TEKUĆINE — Zapaljive tekućine 1. kategorije ili — Zapaljive tekućine 2. ili 3. kategorije, pohranjene na temperaturi iznad njihova vrelišta ili — Druge tekućine s plamištem ≤ 60 °C, pohranjene na temperaturi iznad njihova vrelišta (vidjeti bilješku 12.)	10	50
P5b ZAPALJIVE TEKUĆINE — Zapaljive tekućine 2. ili 3. kategorije, ako posebni uvjeti prerade poput visokog tlaka ili visoke temperature mogu uzrokovati opasnosti od velikih nesreća ili — Druge tekućine s plamištem ≤ 60 °C, ako posebni uvjeti prerade poput visokog tlaka ili visoke temperature mogu uzrokovati opasnosti od velikih nesreća (vidjeti bilješku 12.)	50	200
P5c ZAPALJIVE TEKUĆINE Zapaljive tekućine 2. ili 3. kategorije, koje ne potpadaju pod P5a i P5b	5 000	50 000
P6a SAMOREAGIRAJUĆE TVARI I SMJESE te ORGANSKI PEROKSIDI Samoreagirajuće tvari i smjese tipa A ili B ili organski peroksidi tipa A ili B	10	50
P6b SAMOREAGIRAJUĆE TVARI I SMJESE te ORGANSKI PEROKSIDI Samoreagirajuće tvari i smjese tipa C, D, E ili F ili organski peroksidi tipa C, D, E ili F	50	200
P7 PIROFORNE TEKUĆINE I KRUTINE Piroforne tekućine 1. kategorije Piroforne krutine 1. kategorije	50	200
P8 OKSIDIRAJUĆE TEKUĆINE I KRUTINE Oksidirajuće tekućine 1., 2. ili 3. kategorije ili Oksidirajuće krutine 1., 2. ili 3. kategorije	50	200
Odjeljak „E” – OPASNOSTI ZA OKOLIŠ		
E1 Opasno za vodeni okoliš u 1. kategoriji akutne toksičnosti ili 1. kategoriji kronične toksičnosti	100	200
E2 Opasno za vodeni okoliš u 2. kategoriji kronične toksičnosti	200	500
Odjeljak „O” – DRUGE OPASNOSTI		
O1 Tvari ili smjese s oznakom opasnosti EUH014	100	500
O2 Tvari ili smjese koje u dodiru s vodom otpuštaju zapaljive plinove, 1. kategorija	100	500
O3 Tvari ili smjese s oznakom opasnosti EUH029	50	200

DIO 2.

Imena opasnih tvari

Stupac 1.	CAS broj (1)	Stupac 2.	Stupac 3.
Opasne tvari		Propisana količina (u tonama) za primjenu:	
		Zahtjeva niže razine	Zahtjeva više razine
1. Amonijev nitrat (vidjeti bilješku 13.)	—	5 000	10 000
2. Amonijev nitrat (vidjeti bilješku 14.)	—	1 250	5 000
3. Amonijev nitrat (vidjeti bilješku 15.)	—	350	2 500
4. Amonijev nitrat (vidjeti bilješku 16.)	—	10	50
5. Kalijev nitrat (vidjeti bilješku 17.)	—	5 000	10 000
6. Kalijev nitrat (vidjeti bilješku 18.)	—	1 250	5 000
7. Arsenov pentoksid, arsenova (V) kiselina i/ili soli	1303-28-2	1	2
8. Arsenov trioksid, arsenasta (III) kiselina i/ili soli	1327-53-3		0,1
9. Brom	7726-95-6	20	100
10. Klor	7782-50-5	10	25
11. Spojevi nikla u obliku prašine koja se može udisati: niklov monoksid, niklov dioksid, niklov sulfid, triniklov disulfid, diniklov trioksid	—		1
12. Etilenimin	151-56-4	10	20
13. Fluor	7782-41-4	10	20
14. Formaldehid (koncentracija ≥ 90 %)	50-00-0	5	50
15. Vodik	1333-74-0	5	50
16. Klorovodik (ukapljeni plin)	7647-01-0	25	250
17. Olovni alkili	—	5	50
18. Ukapljeni zapaljivi plinovi 1. ili 2. kategorije (uključujući UNP) i prirodni plin (vidjeti bilješku 19.)	—	50	200
19. Acetilen	74-86-2	5	50
20. Etilen oksid	75-21-8	5	50
21. Propilen oksid	75-56-9	5	50
22. Metanol	67-56-1	500	5 000
23. 4,4'-metilen bis (2-kloranilin) i/ili soli, u obliku prašine	101-14-4		0,01
24. Metil izocijanat	624-83-9		0,15
25. Kisik	7782-44-7	200	2 000
26. 2,4-toluen diizocijanat	584-84-9	10	100
2,6-toluen diizocijanat	91-08-7		

Stupac 1.	CAS broj (1)	Stupac 2.	Stupac 3.
Opasne tvari		Propisana količina (u tonama) za primjenu:	
		Zahtjeva niže razine	Zahtjeva više razine
27. Karbonil diklorid (fozgen)	75-44-5	0,3	0,75
28. Arsin (arsenov trihidrid)	7784-42-1	0,2	1
29. Fosfin (fosforov trihidrid)	7803-51-2	0,2	1
30. Sumporov diklorid	10545-99-0		1
31. Sumporov trioksid	7446-11-9	15	75
32. Poliklorirani dibenzofurani i poliklorirani dibenzodioksini (uključujući TCDD), izračunati kao ekvivalent TCDD-a (vidjeti bilješku 20.)	—		0,001
33. Sljedeće KARCINOGENE TVARI ili smjese koje sadrže sljedeće karcinogene tvari u koncentracijama većim od 5 %: 4-aminobifenil i/ili njegove soli, benzotriklorid, benzidin i/ili soli, bis(klorometil) eter, klorometil metil eter, 1,2-dibromoe-tan, dietil sulfat, dimetil sulfat, dimetilkarbamoil klorid, 1,2-dibromo-3-kloropropan, 1,2-dimetilhidrazin, dimetilnitroza-min, heksametilfosforov triamid, hidrazin, 2-naftilamin i/ili soli, 4-nitrodifenil i 1,3 propansulton	—	0,5	2
34. Naftni derivati i alternativna goriva: (a) benzin i ligroini; (b) kerozini (uključujući goriva za mlazne motore) (c) plinska ulja (uključujući dizel goriva, loživa ulja za doma-ćinstva i mješavine plinskih ulja); (d) teška loživa ulja; (e) alternativna goriva s istim namjenama i sličnim svojstvima s obzirom na zapaljivost i opasnosti za okoliš, kao i proizvodi iz točaka (a) do (d)	—	2 500	25 000
35. Bezvodni amonijak	7664-41-7	50	200
36. Borov trifluorid	7637-07-2	5	20
37. Vodikov sulfid	7783-06-4	5	20
38. Piperidin	110-89-4	50	200
39. Bis(2-dimetilaminoetil) (metil)amin	3030-47-5	50	200
40. 3-(2-etilheksiloksi)propilamin	5397-31-9	50	200
41. Smjese (*) natrijevog hipoklorita koje su razvrstane u 1. kate-goriju akutne toksičnosti za vodeni okoliš [H400], koje sadrže manje od 5 % aktivnog klora i nisu razvrstane ni u jednu drugu kategoriju opasnosti u dijelu 1. Priloga I.		200	500

(*) Pod uvjetom da smjesa bez natrijevog hipoklorita ne bi bila razvrstana u 1. kategoriju akutne toksičnosti za vodeni okoliš [H400].

Stupac 1.	CAS broj (1)	Stupac 2.	Stupac 3.
Opasne tvari		Propisana količina (u tonama) za primjenu:	
		Zahtjeva niže razine	Zahtjeva više razine
42. Propilamin (vidjeti bilješku 21.)	107-10-8	500	2 000
43. Terc-butil akrilat (vidjeti bilješku 21.)	1663-39-4	200	500
44. 2-metil-3-butenitril (vidjeti bilješku 21.)	16529-56-9	500	2 000
45. Tetrahidro-3,5-dimetil-1,3,5-tiadiazin-2-tion (dazomet) (vidjeti bilješku 21.)	533-74-4	100	200
46. Metil akrilat (vidjeti bilješku 21.)	96-33-3	500	2 000
47. 3-metilpiridin (vidjeti bilješku 21.)	108-99-6	500	2 000
48. 1-brom-3-kloropropan (vidjeti bilješku 21.)	109-70-6	500	2 000

(1) CAS broj naveden je samo kao pokazatelj.

BILJEŠKE UZ PRILOG I.

1. Tvari i smjese razvrstane su u skladu s Uredbom (EZ) br. 1272/2008.
2. Sa smjesama se postupa na isti način kao i s čistim tvarima, pod uvjetom da im koncentracije ostaju unutar graničnih vrijednosti koje su utvrđene prema njihovim svojstvima u skladu s Uredbom (EZ) br. 1272/2008 ili njezinom posljednjom prilagodbom tehničkom napretku, osim ako je točno naveden njihov postotni sastav ili drugi opis.
3. Gore navedene propisane količine odnose se na svaki pojedini objekt.

Količine koje treba razmotriti radi primjene odgovarajućih članaka najveće su količine koje su ili bi mogle biti prisutne u bilo kojem trenutku. Opasne tvari koje su u određenom objektu prisutne samo u količinama jednakim ili manjim od 2 % odgovarajuće propisane količine zanemaruju se za potrebe izračuna ukupne prisutne količine ako je njihov položaj unutar objekta takav da ne mogu uzrokovati veliku nesreću ni u kojem drugom dijelu tog objekta.

4. Gdje je potrebno, primjenjuju se sljedeća pravila, kojima se uređuje zbrajanje opasnih tvari ili kategorija opasnih tvari.

U slučaju objekta u kojem ni jedna pojedina opasna tvar nije prisutna u količini koja je veća ili jednaka relevantnim propisanim količinama, za utvrđivanje je li objekt obuhvaćen relevantnim zahtjevima ove Direktive primjenjuje se sljedeće pravilo.

Ova se Direktiva primjenjuje na objekte više razine, ako je zbroj:

$$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots \text{ veći od ili jednak } 1,$$

pri čemu je q_x = količina opasne tvari × (ili kategorija opasnih tvari) koja potpada pod dio 1. ili dio 2. ovog Priloga,

i Q_{UX} = relevantna propisana količina za opasnu tvar ili kategoriju × iz stupca 3. dijela 1. ili iz stupca 3. dijela 2. ovog Priloga.

Ova se Direktiva primjenjuje na objekte niže razine, ako je zbroj:

$$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots \text{ veći od ili jednak } 1,$$

pri čemu je q_x = količina opasne tvari × (ili kategorija opasnih tvari) koja potpada pod dio 1. ili dio 2. ovog Priloga,

i Q_{LX} = relevantna propisana količina za opasnu tvar ili kategoriju × iz stupca 2. dijela 1. ili iz stupca 2. dijela 2. ovog Priloga.

Ovo se pravilo koristi za procjenu opasnosti za zdravlje, fizičkih opasnosti i opasnosti za okoliš. Zbog toga se mora primijeniti tri puta:

- (a) za zbrajanje opasnih tvari navedenih u dijelu 2., koje potpadaju pod 1., 2. ili 3. kategoriju akutne toksičnosti (izlaganje inhalacijskim putem) ili 1. kategoriju STOT SE, zajedno s opasnim tvarima koje potpadaju pod odjeljak H, unose H1 do H3 dijela 1.;
- (b) za zbrajanje opasnih tvari navedenih u dijelu 2., koje su eksplozivni, zapaljivi plinovi, zapaljivi aerosoli, oksidirajući plinovi, zapaljive tekućine, samoreagirajuće tvari i smjese, organski peroksidi, piroforne tekućine i krutine, oksidirajuće tekućine i krutine, zajedno s opasnim tvarima koje potpadaju pod odjeljak P, unose P1 do P8 dijela 1.;
- (c) za zbrajanje opasnih tvari navedenih u dijelu 2., koje potpadaju pod 1. kategoriju akutne toksičnosti za vodeni okoliš, 1. kategoriju kronične toksičnosti ili 2. kategoriju kronične toksičnosti, zajedno s opasnim tvarima koje potpadaju pod odjeljak E, unose E1 i E2 dijela 1.

Relevantne odredbe ove Direktive primjenjuju se ako je bilo koji od zbrojeva dobivenih pod (a), (b) ili (c) veći od jednak 1.

5. Opasne tvari koje nisu obuhvaćene Uredbom (EZ) br. 1272/2008, uključujući otpad, ali koje su ipak prisutne ili bi mogle biti prisutne u objektu i koje, pod postojećim uvjetima u objektu, imaju ili bi mogle imati jednaka svojstva u smislu mogućnosti velike nesreće, privremeno se dodjeljuju najslabijoj kategoriji ili imenovanoj opasnoj tvari koja je obuhvaćena područjem primjene ove Direktive.
6. U slučaju opasnih tvari koje se zbog svojih svojstava mogu razvrstati u više kategorija, za potrebe ove Direktive primjenjuju se najmanje propisane količine. Međutim, za potrebe primjene pravila iz bilješke 4., za svaku skupinu kategorija iz bilješke 4. točke (a), bilješke 4. točke (b) i bilješke 4. točke (c) koristi se najmanja propisana količina koja odgovara dotičnom razvrstavanju.
7. Opasne tvari koje potpadaju pod 3. kategoriju akutne toksičnosti oralnim putem (H 301) potpadaju pod unos H2 AKUTNA TOKSIČNOST u slučaju da ih nije moguće razvrstati ni na temelju akutne inhalacijske toksičnosti, ni na temelju akutne dermalne toksičnosti, na primjer zbog nedostatka podataka na temelju kojih se može zaključiti o njihovoj inhalacijskoj i dermalnoj toksičnosti.
8. Razred opasnosti „eksplozivni” uključuje eksplozivne artikle (vidjeti odjeljak 2.1. Priloga I. Uredbi (EZ) br. 1272/2008). Ako je poznata količina eksplozivne tvari ili smjese sadržane u artiklu, ta se količina uzima u obzir za potrebe ove Direktive. Ako količina eksplozivne tvari ili smjese sadržane u artiklu nije poznata, onda se za potrebe ove Direktive s cijelim artiklom postupa kao s eksplozivom.
9. Ispitivanje eksplozivnih svojstava tvari i smjese potrebno je samo ako je postupkom kontrole u skladu s Dodatkom 6. dijelom 3. Preporuka Ujedinjenih naroda o prijevozu opasnih tvari, Priručnik s ispitivanjima i kriterijima (Priručnik Ujedinjenih naroda s ispitivanjima i kriterijima) ⁽¹⁾, utvrđeno da bi tvar ili smjesa mogla imati eksplozivna svojstva.
10. Ako eksplozivni iz pododjeljka 1.4. nisu pakirani ili su prepakirani, dodjeljuju se unosu P1a, osim ako se dokaže da opasnost još uvijek odgovara pododjeljku 1.4., u skladu s Uredbom (EZ) br. 1272/2008.
- 11.1. Zapaljivi aerosoli razvrstavaju se u skladu s Direktivom Vijeća 75/324/EEZ od 20. svibnja 1975. o usklađivanju zakonodavstava država članica o aerosolnim raspršivačima ⁽²⁾ (Direktiva o aerosolnim raspršivačima). „Vrlo lako zapaljivi” i „zapaljivi” aerosoli iz Direktive 75/324/EEZ odgovaraju zapaljivim aerosolima 1. odnosno 2. kategorije iz Uredbe (EZ) br. 1272/2008.
- 11.2. Za uvrštavanje u ovaj unos potrebno je dokazati da aerosolni raspršivač ne sadrži zapaljivi plin 1. ili 2. kategorije, ni zapaljivu tekućinu 1. kategorije.

⁽¹⁾ Dodatne smjernice o odustajanju od ispitivanja nalaze se u opisu metode A.14, vidjeti Uredbu Komisije (EZ) br. 440/2008 od 30. svibnja 2008. o utvrđivanju ispitnih metoda u skladu s Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o registriranju, ocjenjivanju, odobravanju i ograničavanju kemikalija (REACH) (SL L 142, 31.5.2008., str. 1.).

⁽²⁾ SL L 147, 9.6.1975., str. 40.

12. U skladu sa stavkom 2.6.4.5. Priloga I. Uredbi (EZ) br. 1272/2008, tekućine s plamištem iznad 35 °C ne trebaju se razvrstati u 3. kategoriju ako su rezultati ispitivanja podržavanja gorenja L.2, prema dijelu III. odjeljku 32. Priručnika Ujedinjenih naroda za ispitivanja i kriterije, negativni. To međutim ne vrijedi u izmijenjenim uvjetima, kao što je visoka temperatura ili tlak, i zbog toga su takve tekućine uključene u ovaj unos.
13. Amonijev nitrat (5 000/10 000): gnojiva podobna za samoodrživu razgradnju
- Ovo se odnosi na složena/kombinirana gnojiva na bazi amonijevog nitrata (složena/kombinirana gnojiva sadrže amonijev nitrat s fosfatom i/ili potašom) podobna za samoodrživu razgradnju prema ispitivanju UN-a u koritu (vidjeti Priručnik Ujedinjenih naroda s ispitivanjima i kriterijima, dio III. pododjeljak 38.2.), i u kojima je maseni udio dušika koji potječe iz amonijevog nitrata:
- između 15,75 % ⁽¹⁾ i 24,5 % ⁽²⁾ masenog udjela te koja ili sadrže ukupno najviše 0,4 % zapaljivih/organskih tvari ili udovoljavaju zahtjevima iz Priloga III.-2 Uredbi (EZ) br. 2003/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o gnojivima ⁽³⁾,
 - 15,75 % ili manje, uz neograničenu količinu zapaljivih tvari.
14. Amonijev nitrat (1 250/5 000): gnojivo
- Ovo se odnosi na obična gnojiva na bazi amonijevog nitrata i složena/kombinirana gnojiva na bazi amonijevog nitrata koja udovoljavaju zahtjevima Priloga III.-2 Uredbi (EZ) br. 2003/2003 i u kojima je maseni udio dušika koji potječe iz amonijevog nitrata:
- veći od 24,5 %, osim za smjese čistih gnojiva na bazi amonijevog nitrata s dolomitom, vapnencem i/ili kalcijevim karbonatom najmanje 90-postotne čistoće,
 - veći od 15,75 % za smjese amonijevog nitrata i amonijevog sulfata,
 - veći od 28 % ⁽⁴⁾ za smjese čistih gnojiva na bazi amonijevog nitrata s dolomitom, vapnencem i/ili kalcijevim karbonatom najmanje 90-postotne čistoće.
15. Amonijev nitrat (350/2 500): tehnički
- Ovo se odnosi na amonijev nitrat i smjese amonijevog nitrata u kojima je maseni udio dušika koji potječe iz amonijevog nitrata:
- između 24,5 % i 28 %, a koji ne sadrže više od 0,4 % zapaljivih tvari,
 - veći od 28 %, a koji ne sadrže više od 0,2 % zapaljivih tvari.
- Također se odnosi na vodene otopine amonijevog nitrata u kojima je koncentracija amonijevog nitrata veća od 80 %.
16. Amonijev nitrat (10/50): materijal koji ne odgovara specifikacijama („off-specs“) i gnojiva koja nisu prošla test otpornosti na detonaciju
- Ovo se odnosi na:
- materijal odbačen u procesu proizvodnje i na amonijev nitrat te na amonijev nitrat i smjese od amonijevog nitrata, čista gnojiva na bazi amonijevog nitrata i složena/kombinirana gnojiva na bazi amonijevog nitrata iz bilježaka 14. i 15., koja krajnji korisnik vraća ili je vratio proizvođaču, privremenom skladištu ili pogonu za preradu radi dorade, recikliranja ili obrade radi sigurne uporabe zato što više ne odgovaraju specifikacijama iz bilježaka 14. i 15.,
 - gnojiva iz prve alineje bilješke 13. i iz bilješke 14. ovog Priloga, koja ne udovoljavaju zahtjevima Priloga III.-2 Uredbi (EZ) br. 2003/2003.
17. Kalijev nitrat (5 000/10 000)
- Ovo se odnosi na kombinirana gnojiva na bazi kalijevog nitrata (u kuglicama/granulama), koja imaju ista opasna svojstva kao i čisti kalijev nitrat.

⁽¹⁾ Maseni udio od 15,75 % dušika koji potječe iz amonijevog nitrata odgovara 45 %-tnom amonijevom nitratu.

⁽²⁾ Maseni udio od 24,5 % dušika koji potječe iz amonijevog nitrata odgovara 70 %-tnom amonijevom nitratu.

⁽³⁾ SL L 304, 21.11.2003., str. 1.

⁽⁴⁾ Maseni udio od 28 % dušika koji potječe iz amonijevog nitrata odgovara 80 %-tnom amonijevom nitratu.

18. Kalijev nitrat (1 250/5 000)

Ovo se odnosi na kombinirana gnojiva na bazi kalijevog nitrata (u kristalnom obliku), koja imaju ista opasna svojstva kao i čisti kalijev nitrat.

19. Poboljšani bioplin

Radi provedbe ove Direktive poboljšani se bioplin može razvrstati u unos 18. dijela 2. Priloga I. ako je prerađen u skladu s važećim normama za pročišćeni i poboljšani bioplin, čime se osigurava kvaliteta koja je jednaka kvaliteti prirodnog plina, uključujući sadržaj metana, i ako sadrži najviše 1 % kisika.

20. Poliklorirani dibenzofurani i poliklorirani dibenzodioksini

Količine polikloriranih dibenzofurana i polikloriranih dibenzodioksina izračunavaju se pomoću sljedećih faktora:

Faktori ekvivalentne toksičnosti (TEF), Svjetska zdravstvena organizacija, 2005.			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

(T = tetra, P = penta, Hx = heksa, Hp = hepta, O = okta)

Literatura — Van den Berg et al: The 2005 World Health Organisation Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds

21. U slučajevima kada ova opasna tvar potpada pod kategoriju P5a Zapaljive tekućine ili P5b Zapaljive tekućine, za potrebe ove Direktive primjenjuju se najmanje propisane količine.

PRILOG II.

Minimum podataka i informacija koje treba razmotriti u izvješću o sigurnosti iz članka 10.

1. Informacije o sustavu upravljanja i organizaciji objekta radi sprečavanja velikih nesreća.

Ove informacije sadrže elemente navedene u Prilogu III.

2. Opis okoliša objekta:

- (a) opis objekta i njegovog okoliša, uključujući zemljopisni položaj, meteorološke, geološke, hidrografske uvjete i, prema potrebi, njegovu povijest;
- (b) popis postrojenja i drugih djelatnosti objekta koje bi mogle predstavljati opasnost od velike nesreće;
- (c) na temelju raspoloživih informacija, popis susjednih objekata i lokacija koje ne potpadaju pod ovu Direktivu, područja i zahvata koji bi mogli uzrokovati ili povećati rizik od ili posljedice velike nesreće i domino-efekta;
- (d) opis područja u kojima može doći do velike nesreće.

3. Opis postrojenja:

- (a) opis glavnih aktivnosti i proizvoda iz dijelova objekta koji su važni sa stajališta sigurnosti, izvora rizika od velikih nesreća i uvjeta pod kojima bi moglo doći do tih velikih nesreća, zajedno s opisom predloženih preventivnih mjera;
- (b) opis procesa, posebno radnih metoda, prema potrebi uzimajući u obzir raspoložive informacije o najboljoj praksi;
- (c) opis opasnih tvari:
 - i. popis opasnih tvari, uključujući:
 - označavanje opasnih tvari: kemijsko ime, CAS broj, ime prema IUPAC nomenklaturi,
 - najveću količinu opasnih tvari koje su prisutne ili bi mogle biti prisutne;
 - ii. fizikalne, kemijske, toksikološke značajke i oznaka opasnosti, kako neposrednih tako i odgođenih, za zdravlje ljudi i okoliš;
 - iii. fizikalna i kemijska svojstva u uobičajenim uvjetima korištenja i predvidljivim uvjetima u slučaju nesreće.

4. Opis i analiza rizika nesreće i načini sprečavanja:

- (a) detaljan opis mogućih scenarija velikih nesreća i njihove vjerojatnosti ili uvjeta pod kojima do njih dolazi, uključujući pregled događaja koji mogu pokrenuti svaki od tih scenarija, s tim da uzroci mogu biti unutar ili izvan postrojenja; uključujući posebno:
 - i. operativne uzroke;
 - ii. vanjske uzroke, poput onih koji se odnose na domino-efekt, lokacije koje nisu obuhvaćene ovom Direktivom, područja i zahvate koji bi mogli uzrokovati ili povećati rizik od ili posljedice velike nesreće;
 - iii. prirodne uzroke, na primjer potrese ili poplave;
- (b) procjena opsega i ozbiljnosti posljedica utvrđenih velikih nesreća, uključujući karte, slike ili, prema potrebi, ekvivalentne opise u kojima su prikazana područja koja bi mogla biti pogođena takvim nesrećama, a koje proizlaze iz objekta;

- (c) preispitivanje prošlih nesreća i incidenata vezanih uz korištenje istih tvari i procesa, razmatranje spoznaja koje su iz njih proizašle i eksplicitno upućivanje na posebne mjere koje su poduzete radi sprečavanja takvih nesreća;
 - (d) opis tehničkih parametara i opreme koja se koristi za sigurnost postrojenja.
5. Mjere zaštite i reagiranja radi ograničavanja posljedica velike nesreće:
- (a) opis opreme ugrađene u postrojenje radi ograničavanja posljedica velikih nesreća za zdravlje ljudi i okoliš, uključujući na primjer sustave otkrivanja/zaštite, tehničke uređaje za ograničavanje opsega nenamjernih ispuštanja, uključujući raspršivanje vode, raspršivanje pare; hvatače ili sabirne posude za slučaj opasnosti; zaporne ventile; inercijske sustave; retencije vode za gašenje požara;
 - (b) organizacija uzbunjivanja i reagiranja;
 - (c) opis unutarnjih ili vanjskih sredstava koja je moguće aktivirati;
 - (d) opis tehničkih i drugih mjera relevantnih za ograničavanje učinka velike nesreće.
-

PRILOG III.

Informacije iz članka 8. stavka 5. i članka 10. o sustavu upravljanja sigurnošću i organizaciji objekta radi sprečavanja velikih nesreća

Radi provedbe operaterovog sustava upravljanja sigurnošću uzimaju se u obzir sljedeći elementi:

- (a) sustav upravljanja sigurnošću razmjernan je opasnostima, industrijskim djelatnostima i složenosti organizacije u objektu te se temelji na procjeni rizika; trebao bi uključivati dio općeg sustava upravljanja koji uključuje organizacijsku strukturu, odgovornosti, prakse, postupke, procese i sredstva za određivanje i provođenje politike sprečavanja velikih nesreća;
- (b) u okviru sustava upravljanja sigurnošću rješavaju se sljedeća pitanja:
- i. organizacija i osoblje – uloga i odgovornost osoblja uključenog u upravljanje velikim opasnostima na svim razinama organizacije, zajedno s mjerama poduzetim radi podizanja svijesti o potrebi za stalnim poboljšanjem. Prepoznavanje potreba za osposobljavanjem tog osoblja i osiguravanje da se to osposobljavanje provodi. Uključivanje zaposlenika i osoblja kooperanata koji rade u objektu, a važni su sa stajališta sigurnosti;
 - ii. identifikacija i procjena velikih opasnosti — usvajanje i provođenje postupaka za sustavnu identifikaciju velikih opasnosti koje proizlaze iz uobičajenog i neuobičajenog rada, uključujući djelatnosti kooperanata, prema potrebi, i procjena njihove vjerojatnosti i ozbiljnosti;
 - iii. operativni nadzor — usvajanje i provođenje postupaka i uputa za siguran rad, uključujući održavanje postrojenja, procesa i opreme, te za upravljanje alarmima i za privremene zastoje; uzimajući u obzir raspoložive informacije o najboljoj praksi za nadzor i kontrolu da bi se smanjio rizik od greške u sustavu; upravljanje i kontrola rizika povezanih sa starenjem i korozijom opreme ugrađene u objekt; popis opreme objekta, strategija i metodologija nadzora i kontrole stanja opreme; odgovarajuće dodatne mjere i sve potrebne protumjere;
 - iv. upravljanje promjenom — usvajanje i provođenje postupaka za planiranje izmjena ili projektiranje novih postrojenja, procesa ili skladišta;
 - v. planiranje za slučaj opasnosti — usvajanje i provođenje postupaka za identifikaciju predvidljivih slučajeva opasnosti sustavnom analizom za pripremu, ispitivanje i preispitivanje planova za reagiranje na takve slučajeve opasnosti i osiguravanje posebne obuke za dotično osoblje. Ta se obuka pruža cjelokupnom osoblju koje radi u objektu, uključujući odgovarajuće osoblje kooperanata;
 - vi. praćenje rada objekta — usvajanje i provođenje postupaka za stalnu procjenu usklađenosti s ciljevima koji su utvrđeni u operaterovoj politici sprečavanja velikih nesreća i sustavu upravljanja sigurnošću te mehanizmi za istragu i poduzimanje korektivnih mjera u slučaju nesukladnosti. Ti postupci obuhvaćaju operaterov sustav za izvješćivanje o velikim nesrećama ili „jedva izbjegnutim nesrećama”, posebno onima u kojim su zakazale zaštitne mjere, te istragu i naknadno praćenje istih na temelju naučenih lekcija. Ti bi postupci također mogli uključivati radne pokazatelje, kao što su pokazatelji uspješnosti vezani uz sigurnost (safety performance indicators - SPI) i/ili drugi odgovarajući pokazatelji uspješnosti;
 - vii. revizija i preispitivanje — usvajanje i provođenje postupaka za redovitu sustavnu procjenu politike sprečavanja velikih nesreća te djelotvornosti i primjerenosti sustava upravljanja sigurnošću; dokumentirano preispitivanje uspješnosti politike i sustava upravljanja sigurnošću te njegovo ažuriranje koje provodi više rukovodeće osoblje, uključujući razmatranje i uvođenje potrebnih izmjena na temelju revizije i preispitivanja.

PRILOG IV.

Podaci i informacije koje treba uključiti u planove za slučaj opasnosti iz članka 12.

1. Unutarnji planovi za slučaj opasnosti:

- (a) imena ili položaji osoba koje su ovlaštene za pokretanje hitnih postupaka i osoba koja je odgovorna za mjere ublažavanja posljedica na mjestu događanja i njihovu koordinaciju;
- (b) ime ili položaj osobe koja je odgovorna za povezivanje s tijelom zaduženim za vanjski plan za slučaj opasnosti;
- (c) za predvidljive uvjete ili događaje koji bi mogli biti značajni za izbijanje velike nesreće, radnje koje treba poduzeti da bi se ti uvjeti i događaji držali pod kontrolom te da bi se ograničile njihove posljedice, što uključuje i opis sigurnosne opreme te raspoloživih sredstava;
- (d) organizacija ograničavanja rizika za osobe na mjestu događanja, uključujući i načine upozoravanja i očekivano ponašanje osoba po primitku upozorenja;
- (e) organizacija ranog upozoravanja, u slučaju incidenta, tijela koje je odgovorno za primjenu vanjskog plana za slučaj opasnosti, vrsta informacija koje bi trebalo sadržavati početno upozorenje i mjere pružanja detaljnijih informacije, čim postanu dostupne;
- (f) kada je potrebno, organizacija osposobljavanja osoblja za dužnosti koje će morati obavljati i, prema potrebi, koordiniranje aktivnosti s hitnim službama izvan mjesta događaja;
- (g) organizacija pružanja podrške ublažujućim mjerama izvan mjesta događaja.

2. Vanjski planovi za slučaj opasnosti:

- (a) imena ili položaji osoba koje su ovlaštene za pokretanje interventnih postupaka i osoba koje su ovlaštene za preuzimanje i koordiniranje akcije izvan mjesta događaja;
 - (b) organizacija primanja ranih upozorenja o incidentima, postupci uzbunjivanja i pozivanja hitnih službi;
 - (c) organizacija koordiniranja sredstava koja su potrebna za provođenje vanjskog plana za slučaj opasnosti;
 - (d) organizacija pružanja podrške akcijama za ublažavanje posljedica na mjestu događaja;
 - (e) organizacija akcija za ublažavanje posljedica izvan mjesta događaja, uključujući reagiranje na scenarije velikih nesreća, kako je navedeno u izvješću o sigurnosti, i razmatranje mogućih domino-efekata, uključujući one koji utječu na okoliš;
 - (f) organizacija pružanja javnosti i svim susjednim objektima ili lokacijama, koji nisu obuhvaćeni ovom Direktivom, u skladu s člankom 9., točnih informacija u vezi s nesrećom i načinom na koji se treba ponašati;
 - (g) organizacija pružanja informacija hitnim službama drugih država članica u slučaju velike nesreće s mogućim prekograničnim posljedicama.
-

PRILOG V.

Informacije za javnost kako su predviđene u članku 14. stavku 1. i članku 14. stavku 2. točki (a)

DIO 1.

Za sve objekte koji su obuhvaćeni ovom Direktivom:

1. Ime ili zaštićeni naziv operatera i puna adresa dotičnog objekta.
2. Potvrda da objekt podliježe zakonima i/ili ostalim propisima za provedbu ove Direktive te da su obavijest iz članka 7. stavka 1. ili izvješće o sigurnosti iz članka 10. stavka 1. podneseni nadležnom tijelu.
3. Jednostavno objašnjenje jedne ili više djelatnosti koje se obavljaju u objektu.
4. Opća imena ili, u slučaju opasnih tvari iz dijela 1. Priloga I., generička imena ili razvrstavanje prema opasnosti odgovarajućih opasnih tvari prisutnih u objektu koje bi mogle uzrokovati veliku nesreću, zajedno s jednostavnom naznakom njihovih glavnih opasnih svojstava.
5. Opće informacije o načinu upozoravanja zainteresirane javnosti u slučaju potrebe; dostatne informacije o primjerenom ponašanju u slučaju velike nesreće ili naznaka mjesta gdje se tim informacijama može pristupiti elektronički.
6. Datum posljednjeg obilaska mjesta u skladu s člankom 20. stavkom 4. ili upućivanje na mjesto gdje se tim informacijama može pristupiti elektronički; informacije o tome gdje se na zahtjev mogu dobiti detaljne informacije o inspekciji i povezanom planu inspekcije, u skladu sa zahtjevima članka 22.
7. Podaci o tome gdje se mogu dobiti dodatne relevantne informacije, u skladu sa zahtjevima članka 22.

DIO 2.

Za objekte više razine, uz informacije iz dijela 1. ovog Priloga:

1. Opće informacije o naravi opasnosti od velikih nesreća, uključujući njihove moguće učinke na zdravlje ljudi i okoliš, te pregled glavnih vrsta scenarija velikih nesreća i mjera nadzora za suočavanje s njima.
2. Potvrda da je operater dužan poduzeti odgovarajuće mjere na mjestu događaja, ponajprije se povezati s hitnim službama, radi suočavanja s velikim nesrećama i svođenja njihovih učinaka na najmanju mjeru.
3. Odgovarajuće informacije iz vanjskog plana za slučaj opasnosti koji je izrađen radi suočavanja s mogućim učincima nesreće izvan mjesta događaja. Te bi informacije trebale uključivati poziv da se postupa po svim uputama ili zahtjevima hitnih službi u trenutku nesreće.
4. Prema potrebi, naznaka je li objekt u blizini državnog područja druge države članice i predstavlja li mogućnost velike nesreće s prekograničnim učincima u skladu s Konvencijom Gospodarske komisije Ujedinjenih naroda za Europu o prekograničnim učincima industrijskih nesreća.

PRILOG VI.

Kriteriji za obavješćivanje Komisije o velikoj nesreći u skladu s člankom 18. stavkom 1.

- I. Komisija mora biti obaviještena o svim velikim nesrećama koje su obuhvaćene stavkom 1. ili imaju najmanje jednu od posljedica opisanih u stavcima 2., 3., 4. i 5.
1. Uključene opasne tvari
Svaki požar ili eksplozija ili nenamjerno ispuštanje opasne tvari, kada se radi o količini od najmanje 5 % propisane količine iz stupca 3. dijela 1. Priloga I. ili stupca 3. dijela 2. Priloga I.
 2. Ozljede osoba i šteta na nekretninama:
 - (a) smrt;
 - (b) šest osoba je ozlijeđeno u objektu i hospitalizirano u trajanju od najmanje 24 sata;
 - (c) jedna je osoba izvan objekta hospitalizirana u trajanju od najmanje 24 sata;
 - (d) stambena jedinica (stambene jedinice) izvan objekta oštećena je (oštećene su) i neupotrebljiva (neupotrebljive) zbog nesreće;
 - (e) evakuacija ili zatočenje osoba u trajanju od više od 2 sata (osobe × sati): vrijednost je najmanje 500;
 - (f) prekid opskrbe pitkom vodom, električnom energijom, plinom ili telefonskim uslugama u trajanju od više od 2 sata (osobe × sati): vrijednost je najmanje 1 000.
 3. Neposredna šteta za okoliš:
 - (a) trajna ili dugoročna šteta za kopnena staništa:
 - i. 0,5 ha ili više staništa od važnosti za okoliš ili njegovo očuvanje i zaštićenog zakonodavstvom;
 - ii. 10 ili više hektara rasprostranjenijeg staništa, uključujući poljoprivredno zemljište;
 - (b) značajna ili dugoročna šteta za slatkovodna i morska staništa:
 - i. 10 km ili više rijeke ili kanala;
 - ii. 1 ha ili više jezera ili bare;
 - iii. 2 ha ili više delte;
 - iv. 2 ha ili više obale ili otvorenog mora;
 - (c) znatna šteta za vodonosnik ili podzemne vode:
 - 1 ha ili više.
 4. Materijalna šteta:
 - (a) materijalna šteta u objektu: najmanje 2 000 000 eura;
 - (b) materijalna šteta izvan objekta: najmanje 500 000 eura.
 5. Prekogranična šteta
Svaka velika nesreća u koju je izravno uključena opasna tvar i koja uzrokuje učinke izvan državnog područja dotične države članice.
- II. Komisiju bi trebalo obavijestiti o nesrećama ili „jedva izbjegnutim nesrećama” koje države članice s tehničkog stajališta smatraju posebno važnima za sprečavanje velikih nesreća i ograničavanje njihovih posljedica, a koje ne zadovoljavaju gore spomenute kvantitativne kriterije.
-

PRILOG VII.

KORELACIJSKA TABLICA

Direktiva 96/82/EZ	Ova Direktiva
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2. stavak 1. prvi podstavak	Članak 2. stavak 1. i članak 3. stavci 2. i 3.
Članak 2. stavak 1. drugi podstavak	Članak 3. stavak 12.
Članak 2. stavak 2.	—
Članak 3. stavak 1.	Članak 3. stavak 1.
Članak 3. stavak 2.	Članak 3. stavak 8.
Članak 3. stavak 3.	Članak 3. stavak 9.
Članak 3. stavak 4.	Članak 3. stavak 10.
Članak 3. stavak 5.	Članak 3. stavak 13.
Članak 3. stavak 6.	Članak 3. stavak 14.
Članak 3. stavak 7.	Članak 3. stavak 15.
Članak 3. stavak 8.	Članak 3. stavak 16.
—	Članak 3. stavci 2. do 7., članak 3. stavci 11. i 12. i članak 3. stavci 17. do 19.
Članak 4.	Članak 2. stavak 2. prvi podstavak točke (a) do (f) i (h)
—	Članak 2. stavak 2. prvi podstavak točka (g) i članak 2. stavak 2. drugi podstavak
—	Članak 4.
Članak 5.	Članak 5.
Članak 6. stavak 1.	Članak 7. stavak 2.
Članak 6. stavak 2. točke (a) do (g)	Članak 7. stavak 1. točke (a) do (g)
Članak 6. stavak 3.	Članak 7. stavak 3.
Članak 6. stavak 4.	Članak 7. stavak 4. točke (a) do (c)
—	Članak 7. stavak 4. točka (d)
Članak 7. stavak 1.	Članak 8. stavak 1.
—	Članak 8. stavak 2. točke (a) i (b)
Članak 7. stavak 1.a	Članak 8. stavak 2. točka (a)
Članak 7. stavak 2.	Članak 8. stavak 5.
Članak 7. stavak 3.	—
—	Članak 8. stavak 3.
—	Članak 8. stavak 4.
—	Članak 8. stavak 5.
Članak 8. stavci 1. i 2.	Članak 9. stavci 1. i 2.

Direktiva 96/82/EZ	Ova Direktiva
—	Članak 9. stavak 2.
Članak 9. stavak 1.	Članak 10. stavak 1.
Članak 9. stavak 2. prvi podstavak	Članak 10. stavak 2.
Članak 9. stavak 2. drugi podstavak	—
Članak 9. stavak 3.	Članak 10. stavak 3.
Članak 9. stavak 4.	Članak 10. stavak 6.
Članak 9. stavak 5.	Članak 10. stavak 5.
Članak 9. stavak 6.	—
—	Članak 10. stavak 4.
Članak 10.	Članak 11.
Članak 11. stavak 1. točke (a) i (b)	Članak 12. stavak 1. točke (a) i (b) te članak 12. stavak 2.
Članak 11. stavak 1. točka (c)	Članak 12. stavak 1. točka (c)
Članak 11. stavak 2.	Članak 12. stavak 3.
Članak 11. stavak 3.	Članak 12. stavci 4. i 5.
Članak 11. stavak 4.	Članak 12. stavak 6. prvi podstavak
Članak 11. stavak 4.a	Članak 12. stavak 6. drugi podstavak
Članak 11. stavak 5.	Članak 12. stavak 7.
Članak 11. stavak 6.	Članak 12. stavak 8.
Članak 12. stavak 1. prvi podstavak	Članak 13. stavak 1.
Članak 12. stavak 1. drugi podstavak	Članak 13. stavak 2.
Članak 12. stavak 1.a	—
Članak 12. stavak 2.	Članak 13. stavak 3.
—	Članak 13. stavak 4.
Članak 13. stavak 1. prvi podstavak	Članak 14. stavak 2. prvi podstavak točka (a) i članak 14. stavak 2. drugi podstavak druga rečenica
Članak 13. stavak 1. drugi podstavak prva i treća rečenica	Članak 14. stavak 2. drugi podstavak posljednja rečenica
Članak 13. stavak 1. drugi podstavak druga rečenica	Članak 14. stavak 1.
Članak 13. stavak 1. treći podstavak	Članak 14. stavak 2. drugi podstavak prva rečenica
—	Članak 14. stavak 1. druga rečenica
Članak 13. stavak 2.	Članak 14. stavak 3.
Članak 13. stavak 3.	Članak 14. stavak 4.
Članak 13. stavak 4. prva rečenica	Članak 14. stavak 2. točka (b)
Članak 13. stavak 4. druga i treća rečenica	Članak 22. stavak 3. prvi i drugi podstavak
Članak 13. stavak 5.	Članak 15. stavak 1.
Članak 13. stavak 6.	Članak 14. stavak 2. točka (c)

Direktiva 96/82/EZ	Ova Direktiva
—	Članak 15. stavci 2. do 7.
Članak 14. stavak 1.	Članak 16.
Članak 14. stavak 2.	Članak 17.
Članak 15. stavak 1. točke (a) do (d)	Članak 18. stavak 1. točke (a) do (d) i članak 18. stavak 2. prvi podstavak
Članak 15. stavak 2. prvi podstavak	Članak 18. stavak 1. točka (e) i članak 18. stavak 3.
Članak 15. stavak 2. drugi podstavak	Članak 18. stavak 2. drugi podstavak
Članak 15. stavak 3.	Članak 18. stavak 4.
Članak 16.	Članak 6. stavak 1.
—	Članak 6. stavci 2. i 3.
Članak 17.	Članak 19.
Članak 18. stavak 1.	Članak 20. stavci 1. i 2.
Članak 18. stavak 2. točka (a)	Članak 20. stavak 4.
Članak 18. stavak 2. točke (b) i (c)	Članak 20. stavak 7.
Članak 18. stavak 3.	Članak 20. stavak 11.
—	Članak 20. stavci 3., 5., 6., 8., 9. i 10.
Članak 19. stavak 1.	Članak 21. stavak 1.
Članak 19. stavak 1.a prvi podstavak	Članak 21. stavak 3. prvi podstavak
Članak 19. stavak 1.a drugi podstavak	Članak 21. stavak 3. drugi podstavak
Članak 19. stavak 2. prvi podstavak	Članak 21. stavak 4.
Članak 19. stavak 2. drugi podstavak	Članak 21. stavak 6.
Članak 19. stavak 3.	Članak 21. stavak 7.
—	Članak 21. stavak 5.
Članak 19. stavak 4.	Članak 21. stavak 2.
Članak 20. stavak 1. prvi podstavak	Članak 22. stavak 1.
Članak 20. stavak 1. drugi podstavak	Članak 22. stavak 2.
Članak 20. stavak 2.	—
—	Članak 23.
—	Članak 24.
Članak 21. stavak 1.	Članak 25.
Članak 21. stavak 2.	Članak 21. stavak 5.
Članak 22.	Članak 27.
Članak 23.	Članak 32.
Članak 24.	Članak 31.
Članak 25.	Članak 33.

Direktiva 96/82/EZ	Ova Direktiva
Članak 26.	Članak 34.
—	Članak 26. i članci 28. do 30.
—	Prilog I., uvodni stavci
Prilog I., uvod, stavci 1. do 5.	Prilog I., bilješke uz Prilog I., bilješke 1. do 3.
Prilog I., uvod, stavci 6. i 7.	—
Prilog I. dio 1.	Prilog I. dio 2.
Prilog I. dio 1., bilješke uz dio 1., bilješke 1. do 6.	Prilog I., bilješke uz Prilog I., bilješke 13. do 18.
Prilog I. dio 1., bilješke uz dio 1., bilješka 7.	Prilog I., bilješke uz Prilog I., bilješka 20.
—	Prilog I., bilješke uz Prilog I., bilješka 7.
Prilog I. dio 2.	Prilog I. dio 1.
Prilog I. dio 2., bilješke uz dio 2., bilješka 1.	Prilog I., bilješke uz Prilog I., bilješke 1., 5. i 6.
Prilog I. dio 2., bilješke uz dio 2., bilješka 2.	Prilog I., bilješke uz Prilog I., bilješke 8. do 10.
Prilog I. dio 2., bilješke uz dio 2., bilješka 3.	Prilog I., bilješke uz Prilog I., bilješke 11.1., 11.2. i 12.
Prilog I. dio 2., bilješke uz dio 2., bilješka 4.	Prilog I., bilješke uz Prilog I., bilješka 4.
Prilog II. dijelovi I. do III.	Prilog II. točke 1. do 3.
Prilog II. dio IV. točka A	Prilog II. točka 4. (a)
—	Prilog II. točka 4. (a) podtočke i. do iii.
Prilog II. dio IV. točka B	Prilog II. točka 4. (b)
—	Prilog II. točka 4. (c)
Prilog II. dio IV. točka C	Prilog II. točka 4. (d)
Prilog II. dio V. točke A do C	Prilog II. točka 5. (a) do (c)
Prilog II. dio V. točka D	—
—	Prilog II. stavak 5. točka (d)
Prilog III. uvodni stavak i točke (a) i (b)	Prilog III. uvodni stavak i točka (a) Članak 8. stavci 1. i 5.
Prilog III. točka (c) podtočke i. do iv.	Prilog III. točka (b) podtočke i. do iv.
Prilog III. točka (c) podtočke v. do vii.	Prilog III. točka (b) podtočke v. do vii.
Prilog IV.	Prilog IV.
Prilog V. točka 1.	Prilog V. dio 1. stavak 1.
Prilog V. točka 2.	—
Prilog V. točke 3. do 5.	Prilog V. dio 1. točke 2. do 4.
Prilog V. točka 6.	Prilog V. dio 2. točka 1.
Prilog V. točke 7. i 8.	Prilog V. dio 1. točka 5.
—	Prilog V. dio 1. točka 6.
Prilog V. točke 9. i 10.	Prilog V. dio 2. točke 2. i 3.

Direktiva 96/82/EZ	Ova Direktiva
Prilog V. točka 11.	Prilog V. dio 1. točka 7.
—	Prilog V. dio 2. točka 4.
Prilog VI., I.	Prilog VI. dio I.
Prilog VI., II.	Prilog VI. dio II.
—	Prilog VII.